

ОСНОВАЦ

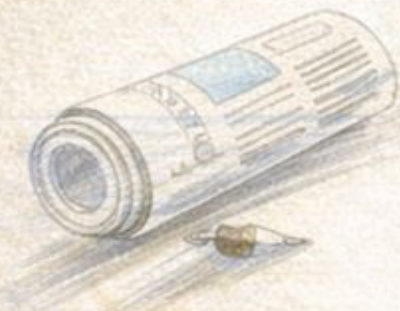
Број 53

Часопис ученика ОШ „Љупче Николић“, Алексинац

Свет је наша учионица

Реч уредника

Драги читаоци,

Пред вама је нови број нашег „Основца“ који је настао од идеја, речи и цртежа ученика који воле да истражују, питају и стварају.

На овим страницама пронаћи ћете занимљиве текстове, интервјуе, стрипове, и приче из живота наше школе. Потрудили смо се да вам прикажемо дух школе, размишљања наших ученика, њихове бриге, радости, таленте, активности и стремљења. Читајте га са осмехом, коментаришите, предлажите теме и можда баш ви будете аутори неког од наредних текстова.

Хвала свима који су учествовали у његовом настајању и свима који ће га пажљиво читати.

Милица Вилчек, наставник српског језика

Читаћете у овом броју:

Знање, врлина и успех

Савиндан
Наставник по мери ученика и колега
Вечити „Основац“
„Такмичар генерације“ 2010
Дани науке и математике
Тинејдери са срцем, снагом и сновима

стр. 4-13

Школски кутак

Отворена врата за свакога ђака
Укусне радионице
Интервју, глумци или „Свемирски змај“
Језици отварају срце и ум
Литерарни кутак
Галерија
Најуспешнији такмичари
Стрип

стр. 14-33

Стварамо и учимо

Шта да пишем
Ученичка задруга
Meakers lab
Срећа је већа кад се дељењем повећа
Конкурси, конкурси и награде
Историја у Алексинцу и околини
Шта знаш о саобраћају
Радили, градили и урадили

стр. 34-43

Све што волимо

Страни језици
#Eraymusdays и супердевојчица
Код психолога и педагога на ти
Стоп – сви на спорт
Продужени боравак
Дечја недеља
Сваштаоница
Новогодишња чаролија

стр. 44-53

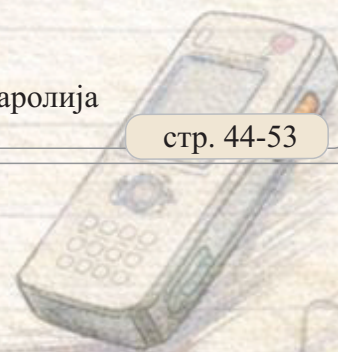
Издавач: ОШ „Љупче Николић“, Тихомира Ђорђевића 10, Алексинац

Имејл: os.ljupce@gmail.com, сајт: www.osljupcenikolical.edu.rs

Штампа: Ученичка задруга „ЗА ДРУГАРСТВО“

Уредници: Милица Вилчек (наст. српског језика), Слободан Дамјановић (наст. информатике)

Новинарска секција: Хелена Буцек 6/2, Михајло Станковић 6/2, Лена Ћудић 6/3, Гордана Гојковић 6/4, Сташа Савић 6/4, Ивана Панчић 7/2, Лена Лукић 8/2.

Траговима Светог Саве

Школска слава Свети Сава и ове године свечано је обележена у нашој школи традиционалним сечењем славског колача и Свечаном академијом ученика. Свечаност је окупила ученике, наставнике и бројне госте у духу заједништва и поштовања.

Ученици су припремили богат културно-уметнички програм којим су подсетили на живот и дело Светог Саве, утемељивача српског образовања и првог српског архиепископа. Кроз рецитације, хорско певање, фолклор и драмско извођење приказани су славски обичаји и лепота српске традиције.

Присутнима се обратио и директор школе, који је честитао школску славу ученицима и запосленима, пожелевши им много успеха у даљем раду уз неговање светосавских вредности.

Сташа Савић, VI-4

Наставник по мери ученика и колега

Разговарам са наставником Слободаном Дамјановићем, који већ 16 година ради у нашој школи и кога ђаци врло добро познају. Добитник је Светосавске награде, што је велико признање за његов труд, знање и однос према ученицима и послу који ради. Омиљен је међу ђацима и поштован међу колегама, јер је увек спреман да помогне, објасни и подели своје искуство. Као наставник информатике, прати савремене технологије и трендове, али истовремено негује и традиционалне вредности. Језгровит у изразу и духовит, воли спорт, посебно кошарку, и љубав према спорту преноси и на нас, своје ученике. У разговору који следи покушаћемо да сазнамо како изгледа његов наставнички пут и шта за њега значи Светосавска награда.

Који део Вашег рада сматрате кључним за ово признање?

- Не бих издвајао ништа посебно. Верујем да је ово признање резултат свакодневног рада — рада са ученицима, сарадње са колегама и заједничког труда да школа буде место у коме се учи, ствара и напредује. Свака активност, било да је наставна или ваннаставна, има исту вредност ако доприноси развоју ученика и афирмацији школе. Трудим се да свему приступам одговорно и са жељом да дам свој допринос тамо где је потребно.

Како као наставник информатике негујете вредности које Свети Сава симболизује?

- Иако је информатика савремена област, вредности које Свети Сава симболизује увек су присутне у мом раду. Трудим се да код ученика развијам одговорност, поштење, стрпљење и међусобно поштовање.

Шта Вас и после 16 година рада највише мотивише у учионици?

- Мотивише ме рад са децом. Њихова радозналост, искреност и енергија чине сваки дан у учионици другачијим. Трудим се да са ученицима изградим однос поверења и разумевања, да будемо добри другари у учењу, јер када постоји такав однос и рад постаје задовољство.

На шта сте поносни у својој каријери?

- Поносан сам на добар однос који имам са ученицима и колегама.

Колико љубав према спорту и навијачка страст могу да буду мост ка бољем разумевању ученика?

- Спорт учи заједништву, поштовању правила, упорности и прихватању победе и пораза, а то су вредности које су важне и у учионици. Када делимо нека интересовања, разговор постаје опуштенији, а разумевање природније, што доприноси бољем односу и већем поверењу.

Како младима данас говорити о родољубљу и идентитету, а остати савремен, отворен и педагошки одговоран?

- Љубав према домовини ми је усађена од малих ногу, као део породичног васпитања и вредности које су ми пренете. О родољубљу и идентитету младима треба говорити тихо и примером, а не великим речима. Важно је да разумеју ко су и одакле долазе,

али и да поштују друге и буду отворени према свету. Зато настојим да ученицима укажем на значај познавања сопствене историје, традиције, културе и националног идентитета. Кад крену спортске расправе и питање „Роналдо или Меси“, ја кажем – Катаи.

Шта бисте истакли као највеће вредности школе у којој радите?

-Највећа вредност школе у којој радим је посвећеност квалитетном образовању, јер је то основ свега што радимо. Поред тога, школа негује добре односе са ученицима и подстиче атмосферу узајамног поштовања и разумевања. Када постоји таква основа, лакше се граде и сви други облици рада, сарадње и развоја.

Шта бисте поручили ученицима и колегама поводом Савиндана и ове награде?

- Ученицима бих поручио да остану радознали, вредни и своји, јер је знање најсигурнији пут ка личном и заједничком успеху. Колегама желим да задрже ентузијазам и међусобно поштовање, јер само заједно можемо стварати школу у којој се знање, васпитање и људске вредности преплићу. Савиндан је подсећање да наш позив носи велику одговорност, али и привилегију.

Писан срцем, награђиван знањем

Постоје школски часописи који се читају, и постоје они који се памте. „Основац“ припада овој другој врсти – он није само збир текстова и фотографија, већ живо сведочанство једне школе, њених ученика и наставника, њихових снова, труда и истрајности. Од првих отисака, насталих уз шкрипу старог гештетнера, па све до републичких признања, „Основац“ је остао оно што му и име каже – чврста основа школског стваралаштва и ученичке речи.

Поводом петнаестогодишњице такмичења за основношколске листове и часописе, Управа Друштва за српски језик и књижевност одлучила је да на 67. Републичком зимском семинару додели посебна признања најуспешнијим школским листовима и часописима, како би овај значајан јубилеј био достојно обележен. Та свечаност није само прилика за доделу награда, већ и сусрет знања, посвећености и истинске љубави према језику и књижевности.

Са посебним поносом истичемо да је наш „вечити Основац“, како га је претходна уредница с љубављу назвала, освојио **друго место за најуспешнији часопис са чак седам републичких награда у протеклих петнаест година**: другу награду (2011/12), трећу награду (2012/13), другу награду (2016/17), трећу награду (2017/18), трећу награду (2018/19), другу награду (2020/21) и прву награду (2022/23). Ови резултати нису пуке бројке и статистика – они су траг континуираног рада, вере у ученичку мисао и уверења да школски лист може и треба да буде простор озбиљног, одговорног и креативног изражавања.

Посебну тежину овогодишњем признању даје и чињеница да такмичење од сада носи име Босиљке Милић, дугогодишњег секретара Друштва и покретача овог такмичења, аутора бројних уџбеника и неуморног подржаваоца школског новинарства. Њено име постало је симбол за подршку, охрабрење и неговање школског новинарства.

Не могу, а да се не присетим колико су нам значили њени подстреци, топле речи, похвале и честитке на додели награда и кад год бисмо се срели на Зимском семинару, или заједничка фотографија – тренуци који су нас учили да смо на правом путу.

У Сали хероја Филолошког факултета у Београду, са осмехом и дубоким поносом, стајали смо раме уз раме са најугледнијим именима у области проучавања српског језика и књижевности. Фотографије настале у тим тренуцима нису биле само успомена, већ и потврда да је „Основац“ препознат и уважен од оних који су својим радом обележили српску филологију. Били су то Бошко Сувајџић, Зона Мркаљ, Вељко Брборић и други. Бити поред њих, разговарати, слушати и учити, представљало је велику част и снажан подстицај да истрајемо.

И управо док уређујемо овај број, сређујемо странице и приводимо крају баш овај текст, стиже 3. награда „Босиљка Милић“ за последњи 52. број „Основоца“. Та вест долази као потврда труда, али и као обавеза – да наставимо да пишемо срцем, а стварамо знањем, негујући „вечитог Основца“ као симбол једне упорне школске идеје која је прерасла у традицију.

ОШ „Љупче Николић“ – место где таленат постаје успех

У Народној скупштини Србије, 24. децембра 2025. године, одржана је свечана додела признања **„Такмичар генерације“** за најуспешније ученике основних школа генерације 2010. Ово престижно признање добијају ученици који су остварили изузетне резултате на републичким и међународним такмичењима из знања, спорта и уметности.

Велики разлог за радост има и наша ОШ „Љупче Николић“, јер је међу 127 најбољих ученика из целе Србије и наша ученица **Лена Стефановић**. Њени успеси из математике, физике и српског језика су доказ да се упоран рад и љубав према знању увек исплате.

Поносни смо и на чињеницу да ово није први пут да ученици наше школе буду међу најбољима. Прошле године је и **Дара Лукић** била међу 120 најуспешнијих такмичара, истакнувши се у области књижевности, српског језика, француског језика и програмирања.

Награде су најбољим ученицима уручили представници државе, а признање „Такмичар генерације“ додељује се онима који су показали знање, труд и истрајност.

Успеси наших ученика из различитих предметних области, подстрек су свима нама да верујемо у себе, будемо радознали и не одустајемо од својих снова, јер и из наше школе пут води међу најбоље у Србији.

Још један сјајан успех Лене Стефановић

У Београду је 14. и 15. јуна, у Основној школи „Скардлија“, одржано Квалификационо такмичење по правилима Српске физичке олимпијаде. Првог дана такмичари су решавали теоријске задатке, а другог дана радили експериментални задатак. Учествовало је 70 најбољих такмичара са прошлогодишњег државног такмичења за 2010. годиште, као и десетак такмичара за 2009. годиште који су завршили први разред гимназије.

После теоријског дела такмичења прошло је 19 најуспешнијих такмичара. Експериментални део су сви успешно урадили тако да је свих 19 такмичара стекло право учешћа у главном делу такмичења.

С поносом истичемо да је наша ученица Лена Стефановић ушла у избор 10 најбољих такмичара и пласирала се у главни део овог престижног такмичења.

Хелена Буцек, VI-2

Први паб квиз

Паб квиз је 25.11.2025. први пут одржан у нашој школи. За одличну атмосферу заслужни су ученици седмог и осмог разреда који су били подељени у пет тимова.

Ученици су мерили знање у општем познавању разних наука и домаће културе. Тачка задруга израдила је победничке шоље које сада припадају екипи Шампиони јер су најбоље показали своје знање.

Квиз су реализовали наставници и учитељи наше школе: Наташа Стојадиновић, Силвија Божиновска, Јелена Брзаковић, Слађана Момчиловић и Стеван Момчиловић.

Михајло Станковић, VI-2

Смотра програмирања

Да је програмирање забавно и поучно показали су нам другари из IV-4. Неда, Сташа, Вукашин и Матија су се својим пројектима **Дисциплинометар** и **Заљубитис** изборили за учешће на смотри програмирања уз помоћ микробит уређаја, а затим и освојили вредне награде на финалном догађају у Нишу, чији је организатор British Council.

Пуно успеха у даљем раду желимо ученицима, учитељици Наташи Богдановић и свима који су учествовали у реализацији.

Лена Лукић, VIII-2

Најбољи на Кипру

На међународном такмичењу одржаном од 3. до 5. октобра у Лимасолу на Кипру, наша ученица Ева Живковић постигла је изузетан резултат. Међу многобројним пијанистима из целог света, Ева је освојила 2. награду. Како сама каже, највећу захвалност дугује својој наставници из ОМШ „Владимир Ђорђевић“, Анђелки Димитријевић, а с поносом истиче и комплименте које је добила од чувене италијанске пијанисткиње Емилије Пинто.

Упијајући кипарско сунце паметно су искористиле слободно време, те посетиле Афродитина острва, Курион, антички град на Кипру, Амфитеатар и музеје у Пафосу, а дружење са децом из целог света је још један дар са оваквих такмичења.

Ивана Панчић, VII-2

Дан науке

У нашој школи обележен је Дан науке, 10. новембар, кроз занимљиве активности за све ученике. Са млађим разредима извођени су узбудљиви експерименти: паљење магнезијума, прављење слонове пасте, чаробно млеко, балон који се сам надувава, лава у чаши, наелектрисавање балона и померање магнета кроз лавиринт. Ученици су такође разгледали изложбу модела направљених од рециклираних материјала: ауто, анемометар, роботску руку, фиксни телефон од картона, као и клатно, перископ, микроскоп и анатомски модел људског тела.

Уз велико стрпљење и ангажовање, ученици старијих разреда су демонстрирали рад инструмената и макета, одговарајући на питања млађих и подстичући њихову радозналост. Све ове активности изазвале су велико интересовање деце и пробудиле жељу за извођење експеримената и разгледање макета. Све је било забавно, поучно и подстицало дечју радозналост.

Експерименте, који су били намењени деци млађих разреда, реализовале су учитељица Тамара Тонић и наставница хемије Валентина Димитријевић у сарадњи са ученицима старијих разреда.

У оквиру програма, ученици старијих разреда гледали су презентацију о Исаку Њутну и разговарали о његовим открићима. Након тога су учествовали у квизу Кахут, где су показали своје знање, брзину размишљања и такмичарски дух.

У организацији Дана науке учествовали су и наставници: Мирјана Стојадиновић и Сања Стојановић, наставнице физике; Слободан Дамјановић и Михајло Јовић, наставници информатике; Весна Миленковић и Стеван Момчиловић, наставници технике и технологије и Тамара Поповић, наставница биологије.

Страну уредила Сташа Савић, VI-4

Математички турнир

У организацији Математичког друштва „Архимедес“, 24.5.2025. године у Београду, одржан је 50. Математички турнир у коме је учествовала екипа наше школе коју је чинило петоро ученика. Чланови екипе су били: Тара Стојановић (4. разред), Максим Стојановић (5. разред), Дина Радић (6. разред), Никола Илић (7. разред) и Ленка Ранђеловић (8. разред). По завршетку турнира, ученици су са наставницом математике Наташом Стојадиновић и координатором такмичења, учитељицом Слађаном Петровић, посетили Палату науке.

У добром друштву и атмосфери, наши ученици су уживали у различитим и занимљивим поставкама музеја. Обишли су гостујућу изложбу о ајкулама и четири сталне поставке музеја - човек, земља, технологија и свемир, базиране на Арцибо поруци. Ту су открили неке занимљивости о животињама, покушали да победе робота у игри икс-окс, гледали како настаје торнадо, правили земљотрес, истраживали Рамску тврђаву и Виминацијум у виртуелној капсули, управљали ровером на Марсу, видели примере роботских руку међу којима је и прва бионичка шака направљена у свету, Београдска шака, и још пуно занимљивих ствари.

Кроз холограмски приказ, ученици су могли да се упознају и са Николом Теслом, Михајлом Пупином и Милутином Миланковићем.

Одушевљени овом авантуром, кроз коју их је водила наша бивша ученица и сјајна такмичарка Катарина Стојадиновић, наши ученици су из Палате науке изашли одушевљени, верујући да ће се овим сјајним поставкама опет вратити.

„МИСЛИША“ 2025: ТРИ ЗЛАТА И ДВЕ БРОНЗЕ

У Београду, 27.4.2025. године у ОШ „Дринка Павловић“, Одржано је Републичко такмичење „Мислиша“ у организацији МД „Архимедес“. Ученици наше школе заблистали су освојивши три злата и две бронзе.

Прву награду освојили су Нина Митић (I разред), Лука Динић и Маша Јаћимовић (II разред) са максималних 25 поена; трећу награду освојили су Војин Цветановић (II разред) и Новак Живковић (III разред). Све похвале за ученике и њихове учитељице: Оливеру Стојковић, Слађану Петровић и Душицу Видојковић.

Судећи по резултатима ученика млађих разреда, математика је у нашој школи омиљена и јако популарна међу ђацима и учитељима.

Дан математике

„Математика је сувише озбиљна, и због тога не треба пропустити ни једну прилику да се учини занимљивом.“ (Блез Паскал)

Међународни Дан математике, 14. март, обележава се са циљем да представи математику као науку која је у развоју људског друштва играла јако значајну улогу и на чијим темељима лежи развој цивилизације, њена садашњост и будућност. Такође, овај Дан има за циљ и популаризацију математике код младих.

Математика спаја, јер својим праведним логичким закључивањем, и веома прецизним и оригиналним научним језиком симбола говори све језике. Она својом ендимензионалношћу превазилази границе Космоса и указује на разлике између коначног и ограниченог, пребројивог и небројивог.

Наша школа традиционално, већ четврту годину за редом, великим ангажовањем нашег Тима математичара обележава овај Дан разноврсним активностима у виду игара са бројевима, геометријским облицима, логичким задацима, лавиринтима и многим практичним проблемима како би нашим ученицима математику приближили, и учинили занимљивијом.

Верујте нам, рачунало се, бројало, решавало, смишљало и повезивало, учавало и повезивало, али на један мало опуштенији начин. Уверили смо се да је свима било лепо, а о сјајним утисцима и атмосфери са часова математике нека говоре фотографије.

„Кенгур без граница“

Међународно такмичење из математике „Кенгур без граница“ одржано је 29.05.2025. године. Ученици наше школе узели су учешће као и сваке године. Задаци нису били нимало једноставни, а за нетачно урађене задатке добијали су се и негативни поени, али, без обзира на све то, ученици су остварили запажене резултате.

- Војин Цветановић, (II разред), ПОХВАЛА, учитељица Слађана Петровић;

- Новак Живковић, (III разред), ТРЕЋА НАГРАДА, учитељица Душица Видојковић;

- Павле Петровић, (IV разред), ПОХВАЛА, учитељица Наташа Богдановић;

- Лена Стефановић, (VIII разред), ТРЕЋА НАГРАДА, наставница Наташа Стојадиновић.

Лена Стефановић већ четврту годину за редом на овом такмичењу осваја једну од прве три награде.

Генерација 2010: Тинејдери са срцем, снагом и сновима

Посматрали смо вас из прикрајка. Тог 30. маја били сте у центру пажње. Сви исти, у плавим мајицама са исписаним именима и надимцима на грудима и бројем 2010 на леђима, седите у сали не схватајући да вам је последњи дан у овој школи.

Програм сте пратили у тишини, баш као кад се дешава нешто важно, а ми мало млађи ловили смо сваку реч биографије ваше генерације коју су саставиле и читале Лана Симић VIII-2 и Катарина Јањатовић VIII-4:

- Рођени смо кад су телефони још имали дугмиће, а друштвене мреже биле само за родитеље. Док су наши родитељи учили да свајпују, ми смо учили да ходамо. Те 2017. кренули смо у школу, пуних ранчева, са звездама у очима и понеким фломастером на лицу. Научили смо шта значи разломак, како се не паничи пред контролни и да је табла, ипак, јача од нас.

- Онда, корона. Догађај који је, хтели ми то да признамо или не, променио много тога. Наставници су причали екранима, а ми се правили да нам пуца конекција...

У наставку програма, наслоњена на врата сале питала сам се како ћу се ја осећати у тим тренуцима. Наравно, нисам то могла да замислим. Пожелела сам само да и ми будемо овако свечано и са поносом испраћени у неки нови свет...

И онда, као да већ није било доста емоција, започели сте са заклетвом коју сте дали пред својим наставницима, директором и нама, негде притајеним млађим основцима. Памтим крај заклетве који је био наш колико и ваш.

„Где год да кренем, носићу део ове школе у срцу

Као дом, као ослонац, као почетак

Остаћемо оно што смо овде постали

тинејдери са срцем, снагом и сновима!“

Најбољи међу најбољима: Осамнаест вуковаца понело признања из ОШ „Љупче Николић“

На додели Вукових диплома у ОШ „Љупче Николић“, свечано су награђени најбољи ученици генерације 2010, уз много емоција, лепих речи и аплауза.

Вукове дипломе и књиге уручиле су разредне старешине, док је директор школе Александар Рањеловић доделио признања спортисти, спортисткињи и ђаку генерације. Титулу Спортисте генерације понео је Огњен Димитријевић VIII-5, а Спортисткиње генерације Миља Стојановић VIII-2.

Титула Бака генерације отишла је у руке Лене Стефановић, ученице VIII-4.

Свечаност је протекла уз поезију, музику, фотографије и емотивне поруке наставника који су ученицима пожелели много успеха на даљем путу школовања. Наставница српског језика Сандра Ђорђевић, као аутор свечаног програма, поручила је свим вуковцима генерације 2010:

Ако не знате куда даље – не брините, ни Google не зна све. Али, знаћете ви – корак по корак, са ставом, знањем и мало оне ваше непоновљиве форе. Срећно, и не заборавите: свет је школа без звона.

Упркос свему, овде сте стекли оно најважније: темељ. Сад је на вама да на то надоградите знање, став и карактер.

Понесите осмех, знање и радозналост куд год да кренете. Свет вас чека – будите своји, храбри и фер. И не заборавите, свака велика прича почиње добрим питањем. Питајте, трагајте, растите!

Срећно!

Отворена врата за будуће прваке

Основна школа „Љупче Николић“ отворила је своја врата будућим првацима и њиховим родитељима, 26.03.2024. Гости су уживали у обиласку школе, њеној величини и амбијенту, посматрали магију експеримената младих научника. Они су са будућим првацима делили своја знања, пратили приредбу ученика четвртог разреда, дивили се радовима наших ликовних уметника и завиривали у учионице будућих учитељица где су их чекала разна изненађења. Одзив је, традиционално, био и више него одличан. Малишани су били задовољни и преокупирани својим будућим простором, а старији ученици са учитељима и наставницима су им заказали нови сусрет у септембру и заједничко дружење и учење.

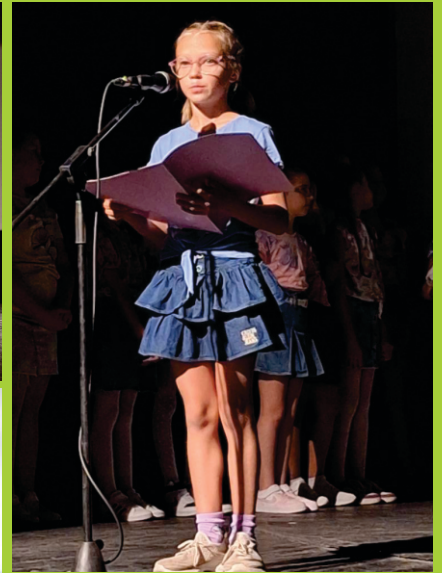
Страну уредила Сташа Савић, VI-4

Свечани пријем првака

У Дому културе је 1.9.2025. за наше ђаке прваке одржана приредба коју су са пуно љубави и труда припремили ученици четвртог разреда. Након представе, знатижељни и раздрагани прваци су са својим учитељицама отишли у учионице где су их чекале нове школске авантуре.

Пожелели смо им срећан почетак, много успеха у школовању и много лепих школских доживљаја за памћење.

Хелена Буцек, VI-2

Хвала Вуку за азбуку

Ученици првог разреда су 1.12.2025. свечано обележили велики корак у свом школовању – успешно савладавање свих штампаних слова ћирилице. Тим поводом добили су медаље и похвале као знак подршке и поноса за уложени труд, упорност и радозналост.

Прваци су са осмесима прихватили заслужена признања и са поносом показали колико су напредовали. Веома значајан успех наших ђака још једном нас је подсетио на важност Вука Стефановића Караџића и његов допринос нашем језику и култури.

Прваци, поносни смо на вас!

Михајло Станковић, VI-2

Вукова недеља у првом разреду

Ученици првог разреда су 7.11.2025. посветили Вуку Караџићу читав дан и све активности.

Уз презентације о Вуку и слике из његовог живота прваци су уживали и сазнали много занимљивих чињеница о његовом раду и значају. Своје знање о Вуку Караџићу проверавали су кроз разне квизове, а потом су се забављали састављајући народне умотворине коришћењем слова из словарице.

Уз игру, знање и креативност, наши ђаци су још једном показали колико је лепо учити о онима који су обликовали наш језик и културу.

Михајло Станковић, VI-2

Хлеб је више од хране

Дан хлеба широм света обележава се као подсећање на важност хлеба не само као намирнице већ и као симбол заједништва и захвалности за земљине плодове.

Ученици првог разреда су уз помоћ родитеља и учитељица успешно обележили Дан хлеба. Кроз игру и рад научили су од чега се прави тесто и сами правили своја пецива. Захваљујемо вредним мамама које су припремиле укусне кравајчиће као и домаћи ајвар и џемове за ђаке.

Учитељице захваљују свима који су помогли да овај дан буде испуњен дружењем и топлином - баш као што то хлеб и симболизује.

Ивана Панчић, VII-2

Јесења чаролија на пијаци

Наши прваци су почетком октобра са својим учитељицама посетили градску пијаци. Разгледали су тезге пуне разноврсног воћа и поврћа јер су се на претходним часовима бавили темом јесени и њених плодова. Највише су се обрадовали тезги баке једног од ученика. Ту су сазнали колико труда стоји иза сваког производа на тезги.

Јесења чаролија и посета пијаци завршила се новим сазнањима о јесени и њеним плодовима, али и смехом, шалом и прелепим утисцима свих учесника.

Ивана Панчић, VII-2

Чудесна пустиловина

Иза седам гора, мора, брда налазио се дворца. У дворцу живели су краљ и маћеха. Краљ је једне хладне ноћи изашао из дворца да потражи изгубљену принцезу Тању. После дугог пута, нашао је Тању, изгубљену принцезу. Било је касно и није могао да се врати у дворца, па је решио да преспава у пећини. Није знао да ће сутра бити у опасности. Када се пробудио, зачуо је веома јак и топао ветар. Устао је и видео да лежи поред змаја. Запрепашћен, побегао је из пећине са принцем Тањом. Нису били довољно брзи да побегну јер се змај пробудио и кренуо на њих. У тренутку изашао је принц са чаробним мачем и ударио змаја. Краљ и принцеза Тања упиташе принца да их одведе до дворца. Принц им је помогао и тако су кренули на пут. Прошли су поред старог чаробног језера у ком су пливали лабудови. После сат времена стигли су у дворца. Краљ се захвалио принцу што им је помогао. Тада је краљ увео принцезу у дворца код маћехе. Принцеза Тања је плакала од среће и наставила да живи са са краљем и маћехом.

Антонина Јанковић, III-3

Посета хидроцентрали на Моравици

Ученици издвојеног одељења у селу Краљеву, посетили су хидроцентралу изграђену 2017. године на реци Моравици, у близини школе. Том приликом, ученици су са својим учитељицама присуствовали излагању Далета Радојковића, који им је представио начин настанка идеје о изградњи хидроцентрале, њен принцип рада, као и предности оваквог начина производње електричне енергије.

Ученици су са великим интересовањем слушали предавање, уживали у разговору и лепој природи која окружује хидроцентралу. Ова занимљива посета била је и поучно искуство које је деци приближило значај обновљивих извора енергије.

Ивана Панчић, VII-2

Дружећи се учимо

Ученици IV-4 су 9.6.2025. са родитељима и учитељицом Наташом Богдановић реализовали дружење са вршњацима у ОШ „Митрополит Михаило“ у Сокобањи. Након упознавања, уследиле су игре у којима су представници обе школе поделили титулу победника. Уз песму и освежење, домаћини су испратили наше ученике са жељом да се дружење настави и наредне школске године.

Једино што преостаје после овог догађаја је да ученици наше школе наставе дружење и узврате гостопримством.

Лена Ћудић, VI-3

Једино другарство нема крај

Ученици наше школе у Вакупу, заједно са учитељицама Љиљаном Петковић и Николијом Божиновском, 13.6.2025. организовали су приредбу за другаре будућег петог разреда. Приредбу су посетили родитељи, директор школе и педагогица школе, а за крај су оставили поруку:

„Сваки крај је нови почетак. Мада се растајемо, носимо са собом пријатељство које је јаче од свега јер једино другарство нема крај!“

Желимо им много нових успеха, али и да сачувају стечена пријатељства, као што су и обећали!

Лена Ћудић, VI-3

Дан јабука

Ученици другог разреда обележили су 20. октобар, Дан јабука, низом активности. Сазнали су путем презентације многе занимљивости о јабукама њиховом пореклу, сортама, распрострањености, значају, разноврсној примени у исхрани.

На часу ликовне културе били су изузетно креативни. Лепили су и правили 3D јабуку и тако украшавали паное у учионицама и ходнику.

На крају су сви били дегустатори и у сласт појели **њено височанство**.

Ивана Панчић, VII-2

Мој фармацеут и ја

У циљу активности везаних за ширење знања и подизање свести деце на тему очувања здравља, одржано је интерактивно предавање за ученике трећег разреда под називом „Мој фармацеут и ја“.

Предавање је одржала Миљана Митић, магистар фармације и члан Фармацеутске коморе Србије.

Ученици су се упознали са пословима фармацеута и на које све начине им фармацеут може помоћи. Овом приликом упознали су се са појмом витамина, њиховом улогом и значајем. Представљени су им основни принципи избалансираних и здраве исхране. Након предавања ученици су учествовали у квизу и добили симболичне награде.

Ивана Панчић, VII-2

Заједно и безбедно кроз детињство

Ватрогасна служба одржала је 18.3.2025. године предавање за ученике трећег и четвртог разреда у оквиру пројекта „Заједно и безбедно кроз детињство“. Заинтересовани и активни, малишани су уз помоћ ватрогасаца проширили своје знање о безбедности.

Сташа Савић, VI-4

Крв живот значи

Црвени крст се потрудио да и најмлађе укључи у своје акције како би сазнали нешто више о томе како та организација функционише и чиме се све бави. Ове године расписали су конкурс „Крв живот значи“ на који су деца слала своје радове у облику СМС порука, литерарних радова, цртежа и кратких видео снимака.

У категорији **кратки видео снимак** 1. награду освојио је наш ученик 5. разреда Вукашин Ђошић. Честитамо му и надамо се да ће и његов рад подстаћи даваоце крви да сачувају што више људских живота.

Михајло Станковић, VI-2

Мост толеранције

Ученички парламент наше школе обележио је Међународни дан толеранције 17. новембра 2025. креативном радионицом Мост толеранције, коју је осмислила Маја Милојевић, педагог школе .

Ова радионица подстакла је ученике да размене мишљења, саслушају једни друге и уоче колико је важно да у свакодневном школском животу **градимо мостове, а не зидове**. Рад ученика показао је да толеранција није само појам са папира већ и нешто што се учи, негује и живи – у учионици, на одмору и у сваком међусобном сусрету.

Михајло Станковић, VI-2

Посета делегације из братског града Нојабрска

Нашу школу посетила је 30.10.2025. године делегација ученика, професора и представника Средње школе број 12 из братског града Нојабрска, као и представник Управе Јамало-Ненецког округа. Поред гостију из Русије, у посети су били и ученици Алексиначке гимназије у пратњи професорке руског језика Оливере Војиновић. Госте је дочекао директор школе Александар Ранђеловић, који је истакао значај неговања пријатељства између српског и руског народа и изразио наду да ће се сарадња, посебно међу младима, наставити и у будућности.

Наставник историје Зоран Стевановић одржао је занимљиво предавање о историјским везама српског и руског народа, са посебним освртом на учешће руских добровољаца у српско-турским ратовима, значај Николаја Николајевича Рајевског, као и Цркву Свете Тројице у Горњем Адровцу и споменик руским добровољцима на Брђанци. Посебну пажњу изазвала је чињеница да се предак једног ученика из Русије борио на овим просторима.

Након предавања, гостима су уручени пригодни поклони, међу којима је посебно одушевљење изазвала макета Руског споменика, коју су израдили ученици наше школе. Ученици су потом представили рад ученичке задруге и демонстрирали израду и штампу сувенира, а гости су на поклон добили шоље са мотивима Алексинца, Цркве у Адровцу и Руског споменика. Том приликом размењени су контакти ради даље сарадње и дружења.

Укусна радионица пријатељства

Ученици наше школе су 31.10.2025. имали прилику да се друже са гостима из Русије, ученицима који уче српски језик из руског града Нојабрска. Они су били у посети нашим гимназијалцима који похађају билингвално руско одељење. Сви заједно учествовали су у радионици која се бавила руском и српском кухињом. Када је професор руског језика Оливера Војиновић поздравила све учеснике, прешло се на прављење специјалитета. У помоћ су прискочиле и мајке наших ученика, Марија и Јулија, које су искусне у прављењу руских јела. Ученици су се одлично провели припремајући пељмење, типичан руски специјалитет, а онда и ванилице, омиљен српски слаткиш. На крају су се сви почастили и уживали у ономе што су припремили.

Радионица се завршила дегустацијама специјалитета и рођенданским изненађењем за другарицу из Нојабрска.

Ову укусну радионицу су подржали директор школе Александар Ранђеловић, педагог Маја Милојевић, наставница географије Силвија Божиновска и наставник технике и технологије Стеван Момчиловић.

Страну уредио Михајло Станковић, VI-2

Свемирски змај

У Великој сали Дома културе одржана је 12.6.2025. завршна приредба драмске секције наше школе, којом је успешно заокружена још једна креативна и богата година рада. Под вођством наставнице Наташе Лазић, ученици су извели „Свемирског змаја“, драму за децу Душана Ковачевића, и публици представили своје глумачке вештине, маштовитост и тимски дух.

Током целе школске године чланови драмске секције марљиво су радили на савладавању основа глуме, сценског израза и јавног наступа. Резултат тог рада био је упечатљив наступ којим су одушевили све присутне — родитеље, наставнике, вршњаке и остале посетиоце.

Лена Ћудић, VI-3

Велики глумац за мале глумце

И ове године, 24.11.2025. у оквиру Фестивала првоизведених представа, имали смо велико задовољство да се поново дружимо са нашим старим другом, глумцем Младеном Милојковићем. Прошлогодишња посета учинила је да га ове године са нестрпљењем ишчекујемо. Његова посвећеност, стручност и срдчан и искрен приступ у раду са децом, био је од неизмерне помоћи учесницима драмске секције. Пуно су нам значили многобројни савети и комплименти које смо добили, па се надамо и радујемо новом дружењу.

Лена Ћудић, VI-3

Свако би требало да бар једном проба да глуми

Чланови драмске секције већ неколико година са уживањем припремају представе. Имали су и ту част да више пута изађу на велику сцену Дома културе и пред целим градом покажу свој таленат. На репертоару су им новогодишње, дечије представе које могу да забаве и насмеју и одрасле, па чак и оне који не воле позориште. Интервјуисала сам Дуњу Благојевић, која је члан драмске секције већ трећу годину.

Која је последња представа коју сте радили и који лик тумачила?

- Последња представа коју смо радили је „Свемирски змај“, а ја сам тумачила лик Мачке.

Колико вам је времена било потребно да припремите ову представу?

- Припреме трају око два-три месеца. Доста времена је потребно да се све лепо увежба.

Да ли се деси да нека сцена буде другачија на извођењу него на пробама?

- Наравно, увек се деси да неко погрешно и прескочимо сцену.

Како се осећате када се тако нешто деси?

- Није лако. У тим тренуцима је најбитније да сви останемо мирни и да се брзо снађемо. Најчешће публика и не види те грешке, али ми их добро видимо.

Да ли имате трему пред излазак на сцену и како се носите са њом?

- Увек постоји нека доза страха и узбуђења пре представе. Ја сам доста опуштена пред излазак на сцену. Мени се најбоље показало правилно дисање.

Која ти је омиљена реплика?

- „Никад нећу прежалити, с мало среће ја сам могла и лав бити. Испод лупе, свака мачка, јесте само лав играчка.“ Има неки смисао и треба да се разуме, када сам је разумела, лакше сам могла да протумачим улогу.

Испричај нам једну анегдоту са представе.

- Теško је изабрати само једну. Мени је најзанимљивији догађај био на дан представе. Сви смо били толико узбуђени да нисмо понели ни змаја, ни авиоједромобил. Авион смо пронашли 15 минута пре представе, а авиоједромобил смо схватили да немамо тек у току представе. Снашли смо се тако што смо нашли неку играчку иза сцене.

Да ли би препоручила младима глуму и зашто?

- Глума је уметност. Развија се машта. Од кад сам почела да глумим у школским представама, ослободила сам се страха од јавног наступа. После сваке представе стекнем и неке нове пријатеље. Свако би требало да бар једном проба да глуми.

Интервју водиле:

Ивана Панчић, VII-2 и Дуња Благојевић, VII-3

Језици отварају срце и ум

Љубитељи језика већ традиционално обележавају Европски дан језика веома активно у нашој школи.

Ученици четвртог разреда посетили су часове француског језика које држе наставнице Ангелина Митровић и Гордана Миљковић. Кроз презентацију су учили о малим језицима у Европи, глумили у кратким дијалозима на тим језицима и проверили нова знања кроз Кахут квиз.

Ученици првог разреда у издвојеном одељењу у селу Краљеву, на часовима енглеског су бојили заставе и проналазили сличности међу њима.

Осмаци су са својом наставницом Снежаном Ракић правили постере са рецептима традиционалних јела и слаткиша из Србије, Енглеске и Француске.

Ученички парламент направио је постер са мотоом „Језици отварају срце и ум!“

Окружна смотре рецитатора

Јединствено, емотивно и уз велику подршку публике, наши ученици Новак Живковић III-2 и Вукашин Ђошић IV-4 су успешно представили своју школу, град и општину на Смотри рецитатора у Нишу уз подршку својих учитељица Душице Видојковић и Наташе Богдановић.

Поводом Дана матерњег језика

Славећи Дан матерњег језика, Издавачки центар Филозофског факултета Универзитета у Нишу издао је прву збирку интервјуа „Корифеји студија националне филологије“. Збирку су приредиле проф. др Александра Јанић Митић и проф. др Кристина Митић. Част нам је да се у књизи налазе и интервјуи са наставницама Милицом Вилчек и Сандром Ђорђевић

Интервјуе можете прочитати путем линка:
<https://izdanja.filfak.ni.ac.rs/monografije/2025>

Дружење са песникињом Лелом Стојановић

Ученици другог разреда наше школе дружили су се 6.6.2025. са песникињом Лелом Стојановић из Нишке Бање.

У пријатној атмосфери школске медијатеке заједно су читали и рецитовали њене песме, разговарали о томе како настају стихови и колико поезија може бити забавна и инспиративна.

Ово необично књижевно преподне ученицима је донело радост, али и подстакло многе да и сами покушају да пишу.

Страну уредила Сташа Савић, VI-4

Мој јутјубер

Личност којој се ја посебно дивим је Марио Врећо, познати јутјубер из Србије. Препознатљив је по изгледу јер има албинизам. Он снима видеое у којима коментарише разне теме; прича о друштву, интернету и људима, али на духовит и искрен начин.

Марио је искрен, храбар и духовит. Не боји се да јавно говори о свом албинизму и поноси се тиме што је другачији. То ми показује да свако од нас треба да прихвати себе какав јесте и да настави да ради на себи. Он има одличан смисао за хумор и увек ме насмеје, али уз то што засмејава гледаоце, наводи их и да размишљају о битним темама. Кроз смех обично добијемо неку поруку или битну информацију. Свиђа ми се што је искрен, чак и када његово мишљење није популарно.

Марио, наравно, има и своје мане. Понекад уме да буде превише директан и да каже нешто што би некога могло да увреди. Такође, у неким видеима зна да делује тврдоглаво јер не прихвата туђе мишљење лако, али мислим да је то неки део његове искрености. Свиђа ми се што не жели да се претвара и мења личност, већ увек остаје свој.

Пратим редовно Марија и покушавам да мењам све оно што учавам код себе као слабост. Трудим се да будем храбра и искрена, да научим да своје мишљење изразим јасно и да тиме не повредим друге. Да се не мењам како бих се уклопила. Марио ме инспирише да волим себе, будем отворена и да увек верујем да другачије може бити лепо.

Хелена Буцек, VI-2

Моје тајно скровиште

Моје тајно скровиште на први поглед изгледа као мали шатор, али, није. Мени оно значи много и не бих га мењала ни за какав телефон или слично.

У свом скровишту стално проводим време. Оно се састоји од једне столице у углу моје собе, између радног стола и пећи. Због пећи ми увек буде топло, али ако пећ није довољна, покријем се ћебетом које стоји са стране, да ми сунце не би ишло у очи јер ми је прозор одмах поред. Волим да ставим једно ћебе преко да би изгледало као шатор. Јастуци су врло важан део мога скровишта, унутра их има барем пет и последње, али не неважно, то су лампице за јелку, оне ми направе атмосферу. Сада ту има још ситница као што су грицкалице, моје слушалице, играчке и слично. Када дођем кући после напорног дана, одем у скровиште и слушам музику, то може увек да ме смири и обрадује. Обично сам увек сама и не волим да неко стално улази у мој простор јер, ипак, он је само мој. Простор где се осећам безбедно и смирено, а не угрожено. Сестра ме стално пита шта радим унутра и како ми не постане досадно када толико времена тамо проводим, а ја кажем да се играм или да слушам музику. Када сам сама код куће не направим хаос, већ будем тужна, али у исто време и срећна. Тада ми се увек помешају емоције. Никад не бих могла да се смирим да немам музику, слушам је када сам тужна, срећна, љута и збуњена. Имам једну најбољу другарицу Марту, она је скоро па једина особа којој допуштам да улази у моје скровиште, а да не мислим да ће оставити нешто тамо где не треба или разбити нешто. Највише користим скровиште зими, када је стално хладно.

Никад нећу само растурилити своје скровиште, оно је мени донело пуно успомена, желим да га чувам иако га не будем користила. Нећу га никад заборавити, таква љубав се не заборавља.

Миона Стојановић, V-3

Карлос Сантана: Гитариста чија ме музика инспирише

Карлос Сантана, светски познати гитариста познат по мешању рока, блуза и латиноамеричких ритмова, већ дуго је један од музичара коме се највише дивим. Његова музика је одмах препознатљива, не само због јединственог звука већ и због емоција које уноси у сваку ноту. Кад год слушам његове гитарске соло деонице, осећам страст, слободу и креативност која ме дубоко инспирише.

Оно што ме највише импресионира код Сантане је његова изванредна техника свирања гитаре. Његово свирање је истовремено снажно и грациозно, и испуњено тоном који као да пева. Песме попут „Еуропа“ и „Samba Pa Ti“ су савршени примери како он трансформише једноставне мелодије у незаборавна музичка путовања. Задивљен сам колико се лако повезује са публиком, доказујући да је музика универзални језик, посебно на снимцима уживо.

Још један разлог зашто се дивим Сантани је његова посвећеност музичком изражавању, а не слави. Током своје дуге каријере, остао је веран свом уметничком идентитету. Чак и када су се музички трендови мењали, наставио је да свира са искреношћу и душом. Његова скромност, у комбинацији са невероватним талентом, чини га узором за свакога ко се нада да ће се изразити кроз уметност.

Моје дивљење према Карлосу Сантани долази и од његовог виртуозног свирања гитаре и од искрености која стоји иза његове музике. Сваки пут када слушам његове наступе, осећам се инспирисано не само да дубље ценим музику, већ и да следим своје страсти са посвећеношћу и срцем. Сантанина музика ме подсећа да права уметност долази из душе.

Лазар Поповић, VI-2

Моја аутобиографија

Аутобиографију почињем од дана рођења. Њиме сам неке живот улепшао, а неким и отежао. Рођење није нешто што можемо да бирамо, али смо ми сами ствараоци и писци свог живота, па кад смо га већ добили, требало би и да га искористимо што лепше.

Кад сам дошао први пут у кућу, упознао сам своју сестру, не знајући да ће она постати главни забављач и аниматор мог детињства. Кренувши у вртић, имао сам проблем док се нисам мало навикао на друштво, јер ми је одвајање пало врло тешко. Тада сам спавање замишљао као трауму, а данас је то награда. Игање са другарима је било нешто најлепше чега се сећам из тог периода. Већ сам полако кренуо да схватам ову игру живота, али је онда дошла игра са новим правилима, школа. У првом разреду све је било предивно, упознавање са учитељицом, нови другари, учење нових ствари. Али градиво је постајало све теже, мењали смо учитељице и свака је имала нова правила на која је требало да се привикнемо. У петом разреду све се опет променило, али нагоре. Друштво више није било исто, него је свако морао на свакога да се привикне. Наставници су били строжи и градиво све теже. Није било лако привићи се, али временом, постајало је све лакше.

Живот нас стално нешто учи, а то знање се стиче променама. На сваком почетку привикавање је тешко, али се увек исплати.

Михајло Станковић, VI-2

О себи сасвим лично

Хеј! Ја сам Дуња. Рећи ћу вам пар речи о себи.

Имам једанаест, ускоро дванаест година. Идем у шести разред. Омиљени предмет ми је биологија, али сам због наставнице посебно заволела српски језик. Волим да се дружим, да помажем другима. Умем да чувам тајне, да саслушам сваког и мислим да могу да будем добар пријатељ.

Већ дуго тренирам џудо - имам тридесет медаља и тај спорт много волим као и другове са којима тренирам. У слободно време волим да возим бицикл и да цртам. Обожавам животиње, а посебно маце. Моја највећа подршка у животу су ми брат и мама који ме воле, увек разумеју, саветују, усмеравају, смеју се и плачу са мном.

Кад порастем, волела бих да будем полицајац. Сан ми је да некада одем на неки европски, можда и светски куп у џудоу.

Ето, то сам ја... Девојчица која воли друштво, школу, смех, спорт, која воли да машта, сања и ужива у сваком дану живота.

Дуња Русимовић, VI-1

О себи сасвим лично

Понекад се запитам ко сам ја, и ако о томе не размишљам често. Зато сам данас одлучила да се представим онако како ја себе видим.

Волим животиње и увек ми је лепо када сам у њиховој близини и бринем о њима. Понекад ми је довољно да помазим неку животињу и одмах се осећам боље. Оне ме подсећају колико су мале ствари у животу важне. Волим природу зато што изгледа прелепо и у њој осећам мир и слободу. Када сам напољу окружена дрвећем и цвркутом птица, осећам као да ми се мисли саме разбистре. Природа ме опушта и пружа осећај да могу да дишем пуним плућима. Свако путовање ми остане у лепом сећању. Кроз путовања упознам нове људе, обичаје и културу. Волим осећај када одем на место на којем никада пре нисам била. Тада осећам узбуђење као да улазим у неки нови свет. Сваки пут се вратим кући са утисцима који ме још дуго прате и дају ми мотивацију да истражујем још више. У слободно време гледам филмове. Понекад ме забаве, понекад растуже, а понекад науче нечему новом. Волим када филм има неку поруку која те натера да размишљаш и када се након филма осећаш другачије него пре. Некад заволим ликове из неког филма и размишљам како бих поступила да сам на њиховом месту.

Када је реч о мојим особинама, трудим се да будем добра особа. Не волим свађе, зато се трудим да све проблеме решим мирним путем. По природи сам тиха, али то не значи да немам своје мишљење. Имам, али га често задржим за себе док не осетим да је прави тренутак да га кажем. Волим да чиним добре ствари за људе у мом окружењу који то заслужују. Када упознам неке нове људе, потребно ми је више времена да их упознам, али када их заиста упознам, онда будем искрена и одана као пријатељ. Верујем да нас особине чине другачијим и посебним. Увек учим о себи и трудим се да упознам себе кроз живот. Знам да ћу се кроз живот променити, али верујем да је најважније да останем своја и да се трудим да будем боља верзија себе.

Теодора Николић, VI-2

Ко то деци брани

За децу се каже да су украс света. Увек су весела, радознала, маштовита и имају најлепши поглед на свет који им је широк као океан, блистав као сунце и шарен попут цвећа. Насупрот њима стоје одрасли. Њихов свет је једноличан и празан.

Ево, управо сада замишљајам једну кутију. Сасвим је обична. Картонска је и поцепана на једном месту, па залепљена траком. У њој се налази исушено цвеће и парче тканине, избледело. Одрасли би рекли да је то смеће, да заузима првише простора, а не виде оно што је некада било. Ја видим љубичасте, жуте и црвене цветиће које је дете са љубављу убрало својој мами. И видим тканину дречаве боје коју је дете украдо мами из кројачнице, да би обукла сестрину лутку. Али одрасли то не виде. Они виде само да ће цвеће увенути, а тканина избледити. А то се дешава и већини деце. Улазе у озбиљни свет одраслих, а тамо више нема места за глумирање, маштање и стварање. Све се зна – будиш се рано да би паметно искористио дан. Једино ти преостаје да се сећаш како је било пре.

Али не мора бити тако. Постоје људи који никада не одрасту. Додуше, зову их лудим, али боље је и то него „програмирани“. Живот не треба да буде навика, већ узбуђење и изазов. Надам се да се нећу и ја претворити у „одрасле“. Мада, већ сам почела брату да говорим оно што су родитељи некад мени. И понекад плачем кад се накупе сви проблеми, као одрасли. Ипак, и даље гледам свет дечјим очима. Наставићу да растем, али душа ће ми увек бити дечја. Знаш да је могуће, због свих оних бака и дека који се и даље смеју, певају, играју и забављају се. То је једини начин да стварно порастем.

Дуња Благојевић, VII-3

Одрасли су чудни

Понекад затекнем себе како гледам у своје родитеље и наставнике и помислим колико су они заправо чудна бића. Кажите ми да грешим, али они као да су са било које планете сем са Земље.

Ништа не разумеју. Као да никада нису били тинејџери. Као да им никада није било тешко да устају рано за школу, сређују собу, пишу домаћи или да само устану из кревета. Као да никада нису залупили врата своје собе пуне постера њихових омиљених бендова. Не, они су били савршено послушни у „тешким годинама“. Ово сам, наравно, саркастично рекла, јер нисам могла да директно кажем да нису, јер је њима само једно, једино мишљење тачно. Чије? Њихово, наравно, сигурно не дечје. Боже, па зашто би? Одраслима је све глупо, све опасно. „Али у моје време...“ не занима ме! Кад је то уопште било? Пре сто година? „Време“ се од тад пуно променило, драги одрасли. Е, они такође обожавају да себи противурече. На пример, бака ми каже како само гледам у телефон, а битно да кад Радмила постави своје успешне унуче или кад чује вести са друге хемисфере, она не трепће. И још са мном подели то, па држи дужа предавања него на факултету о томе како треба да будем као Радмилино унуча која је доктор наука или о томе како треба да се пазим од црне удовице јер је неко дете из Аустралије ујела!? Таман помислим да могу да одврнем музику на „Спотифају“ до даске, кад оно, ево је опет како ме зове да видим још један видео направљен помоћу вештачке интелигенције. Хајде, бако, па мачке у хаљиницама не могу да возе аутомобиле! После овога захтевам продужетак времена на телефону као награду!

Листајући старе слике својих родитеља и поруке исписане у старим свескама, просто се запитам у ком тренутку су заправо постали „чудни“? Да ли сви постајемо чудни? И да ли ћу ја постати оваква?

Мина Јањић, VI-3

Сама у кући

Живим у великој кући на два спрата. Са деком, баком, татом, мамом и сестром. Моји родитељи нису строги, али опет волим када морају негде да иду и да ја останем сама код куће.

Једног дана мама и тата су ми рекли да морају негде да оду, а пошто и бака и дека нису били ту, то би значило да у кући остајемо само сестра и ја. Али не, значило би нешто још боље – и сестра је ишла са њима. И нешто најбоље – сама сам у кући.

Чим сам чула капију и звук мотора аутомобила, пустила сам музику и била сама свој газда. Одмах сам отишла у кухињу и скувала себи топлу чоколаду. После тога нисам знала шта ћу пре. У мамин гардеробер или шминку. Изабрала сам најлепших пет маминих хаљина, исто толико пари ципела на штикли и добро се нашминкала „позајмљеном“ шминком. Било је време за модну ревију. Пресвлачила сам се и шетала по ходнику као да сам на црвеном тепиху све док ми нису закрчала црева. Одлучила сам се да ћу имати слadak ручак што је значило палачинке са шлагом, чоколадом и мало банана. Савршен ручак је убрзо био готов. Док сам јела, размишљала сам како би ми мама сад причала да палачинке нису ручак и вероватно бих сад јела пасуљ. Након ручка легла сам и уз кокице гледала свој омиљени шоу, па се и успавала.

Пробудило ме је неко лупање у поткровљу. Престравила сам се. Одлучила сам да, ипак, одем горе и проверим шта је то. Био је то само лептир који је погубљено ударао у сијалицу. Још се срце није ни смирило – чујем ново куцање. Овога пута родитељи и сестра. И да знате, нешто ми и није било криво.

Колико год да сам уживала и колико год је лепо бити сама свој газда, најлепше је кад си са својим најмилијима. Тад се осећаш сигурније и спокојније и тада има ко да брине о лептиру на поткровљу.

Даница Стојановић, V-4

Одговорни смо за оно што припитомимо

Право пријатељство није када ти неко купује поклоне или кад те неко користи због пара или друштва. За мене је право пријатељство када си увек ту за неког и кад сте срећни и кад сте тужни или љути.

Тешко је наћи правог пријатеља, неко ће се дружити са тобом јер си познат или неки лош „лик“. Прави пријатељи су увек са тобом, без обзира на то што си другачији од свих, или чак и мало чудан. Кад припитомиш некога, ти си одговоран за њега. Мораш да будеш увек ту за њега и да му помажеш. Проћи ћете кроз све заједно. Пријатељство ме подсећа на ходање преко реке. Прво мораш да ходаш преко тврдог камења да би дошао до меке траве. Увек ћеш имати лоше пријатеље пре него што стигнеш до оних правих, али мени није важно колико другара имам. Важно је да ја имам срце и да могу да будем добар друг.

Увек помажем другарима када им је потребно. Није ми важно ко је, већ да ме једнако поштује и да се слажемо добро, као небо и облаци.

Никола Матеших, VII-3

Даруј љубав, не само поклоне

Децембар, увек доноси посебне мирисе, мешавину хладног снега и еуфорије која се налази на сваком кораку. Док град полако тоне у белину, у домовима породице проводе време са својим ближњима. Моји родитељи, сестра и ја китили смо јелку само неколико дана пред Нову годину.

Кићење јелке је наш најважнији ритуал, где свако доноси неку лепу енергију. Моја мама пажљиво распоређује украсе по нашој великој јелци. Док се мој тата труди да окити највише гране на јелци и ставља златну звезду на врх, моја млађа сестра Митра, својом ведрином и шалама, ствара посебну чар у свим просторијама нашег малог стана. Ја уживам посматрајући их са великим осмехом на лицу, срећна што сам окружена таквим особама које заједно исписују незаборавне успомене. Док напољу брије хладан ветар, ми уживамо у топлим напицима са смехом који не престаје. За нас Нова година није само датум, већ прилика да се зближимо. Када се у поноћ небо прошара ватрометом, схватамо да светлост није само у лампицама, већ у љубави и заједништву.

Новогодишње јутро је јутро у коме дарујемо поклоне једни другима. Ја имам задужење да сестри купим неки поклон који би је усрећио. Знам да јој је најдражи сестрински загрљај, али она мени током целе године помаже око свега, па је као мали знак пажње добила фармерице тамноплаве боје, које су на ногавицама пресавијене. Гледала их је у продавници, често ми их показивала, па сам одлучила да јој их купим. Мама ми је помогла да их упакујем у украсни папир. Нестрпљиво сам чекала да их Митра распакује и проба. Свиделе су јој се! И сада их често носи са задовољством.

Уз маму, тату и Митру научила сам да треба усрећити ближње, а, кад год смо у могућности, и неке друге људе.

Долазак баш те Нове године некако је мени остао у сећању.

Вања Живић, V-1

Моје тајно скровиште

Моје тајно скровиште је прошло кроз пуно емотивних, срећних и смешних догађаја. Налази се иза једне напуштене куће. Имамо где да седимо и разговарамо, причамо тајне, смејемо се и шалимо.

Склониште смо нашли давно када смо се играли жмурке. Хтела сам да нађем добро место за скривање. И јесам. Показала сам га свима и они су се обрадовали. Од тада увек идемо тамо. Најчешће лети, док су сви по граду, ми уживамо у нашем тајном склоништу. Волимо да донесемо грицкалице и сокове. Увек ја доносим пластичне чаше, а понекад чак и тањире. Ми не желимо да будемо као остали, ми смо другачији. Увек смишљамо шале чак и за неке ситнице, увек смо насмејани. Када је неко тужан, оде у наше склониште зато што зна да ће изаћи насмејан. Није битно да ли смо сви ту или не, барем је неко тамо. Сваки дан после школе сви се тамо окупимо, чак и ако треба да учимо за тест. Нисмо сви исти. Неко је бољи у спорту, неко у математици, али то није битно зато што желимо да научимо неког оно шта ми најбоље знамо. Зими је другачије. Тада се сви обучемо добро, понесемо санке и нађемо се код склоништа. Грудвамо се, санкамо и правимо Снешка Белића. Остајемо напољу до касно увече, нико не жели да се разиђемо иако знамо да ћемо се видети сутра. Родитељи нам се љуте када дођемо касно, зато што је сваки дан, али ми бисмо хтели још. Наравно, то не урадимо јер би нас казнили и не бисмо се окупили неколико дана.

Стално упадамо у невоље, али ако упадне један, упадамо сви. Комшије нам сваки дан вичу да будемо тиши, ми покушавамо, али је немогуће. Лети волимо да се прскамо воденим пиштољима, па када дођемо кући родитељи нас грде, али ми знамо да смо провели неко дивно време које не можемо заборавити.

Волим своје тајно скровиште, никада га не бих мењала. Иако стално упадамо у невоље, знамо да ћемо некада памтити ове догађаје. Свако се осећа безбедно и смирено у склоништу. Овде знамо да не морамо ништа да кријемо, зато што су сви ту једни за друге.

Љубица Стошић, V-3

Замишљам себе као...

Брзо се нижу дани, године. Пролазе као река која тече и неће се никада вратити тамо где су већ били. Пролазе кроз разна времена која доносе и добро и лоше. Тако у том времену и моје мисли се мењају. Шта са собом у будућности? Свакако је свима нама неизвесно оно што следи, али живот морамо сместити у тај простор и време. Тако и ја замишљам свој у коме бих радила и стварала оно што би ме чинило задовољном.

Волела бих да се бавим новинарством. Замишљам себе као новинарку која би уређивала неке забавне часописе, који би људима били задовољство и опуштање у животу и да своје слободно време људи проведу уз моје чланке о природи, музици, спорту. На тај начин бих радила нешто лепо за људе којима би то било и сазнање и надахнуће.

Тако видим и замишљам себе у неким мирнијим и срећнијим временима, где би људи имали потребу за тим.

Сматрам да је доста било извештавања са ратишта, вести о несрећама, скупоћи, неправди, сиромаштву. Сви смо већ уморни од свега тога, па би моје новинарство донело много лепше теме.

Замишљам да сам себе предала том послу. На терену сам са људима, објективна, сарадљива и често на путовањима од догађаја до догађаја, од утакмице до модне ревије, битне изложбе, отварања новог скијалишта, концерта...

Замишљам, а можда ми се и деси, јер какве су нам мисли, такав нам је и живот.

Ленка Стошић, VIII-4

Шта ми је пришапнула плава звезда

На небеском пространству постоји много лепих, плавих звезда, али само једна је моја. Она светли посебном бојом и посебним сјајем. За мене је она све у животу.

Било је то једне кишовите вечери. Док сам играо карте са својом породицом, само је одједном нестало струје. Запалили смо свећњак и наставили да играмо. У једном тренутку, мајка је устала и отворила прозор како би ушло мало свежег ваздуха. А онда се десило право чудо. Право у моју собу, улетела је плава звезда и обасјала собу невероватним, плавим сјајем. Нисам се уплашио, напротив, био сам одушевљен. Сместио сам се у фотељу крај прозора. Разговарали смо сатима о мојим успоменама и мојим жељама, о мојој будућности. Већ сам скоро задремао, када ми је споменула фудбал. Нагло сам се тргнуо и схватио да је управо фудбал оно што ме испуњава у животу. Она ми је говорила да је то леп спорт, али и да је потребно много труда и залагања.

Пробудио ме је зрак сунца у фотељи где сам провео чаробну ноћ. Нисам ни приметио кад ме је напустила моја плава звезда, али у једно сам сигуран, то није био сан. Она је протекле ноћи била у мојој мрачној соби и осветлила ми је прави пут, којим сам желео да наставим да се крећем. Од те вечери, свакога дана играм фудбал и пратим утакмице. Тежим да постанем добар фудбалер и испуним свој сан. Јер ако изневерим себе, изневерио бих и моју звезду водиљу.

Сваке вечери бацим поглед кроз онај исти прозор, у нади да ћу је поново угледати. Она повремено засија јаче, како бих је приметио да ми стави до знања да је ту. Посматра ме са небеског свода и даје ми снагу да наставим да се борим за остварење свог сна. Надам се да ћу је још једном срести, макар и у сну.

Огњен Стојановић, VI-3

Кад бих била психолог

Из дана у дан виђам све више и више људи око себе. Често их разумем погледом и без речи. Многи су уморни, љути, несрећни или несхваћени. Видим како им се очи цакле док губе задњу наду за неким или нечим што им у том тренутку највише значи. Запитао се, колико је мало потребно олакшати некоме дан. Колико мало је потребно да се неко напокон осећа схваћено и сигурно. Баш тада пожелим да будем психолог. Психолог није само стручна особа која слуша и даје савете. Психолог је онај ко види оно што други прећути и онај који разуме оно што други не изговоре.

Моја највећа жеља је да се уз мене неко осећа сигурно, да осећа да може да ми верује и да није сам у ономе што га тишти из дана у дан. Волела бих да људи уђу у моју канцеларију и знају да испред њих стоји неко ко их не осуђује, неко ко их не пожурује или понижава, већ неко ко ће стрпљиво да запази сваку њихову реч, помно слуша и све разуме. Слушала бих пажљиво. Слушала бих њихове гласове како дрхте, помоћу речи и саосећања, показала им прави пут. Вратила бих им веру и храброст чак иако су се предали и одустали од решења. Са децом бих причала кроз смех и игру. Показала бих им да могу да се носе са проблемима и да је увек ту неко ко ће их разумети. Не бих била психолог да свим људима решим проблеме, већ да их научим да кроз њих пролазе сами, главом горе и вером да могу. Желим да будем особа која враћа светлост тамо где су мислили да је заувек угашена и да будем део туђе борбе и пута ка самопоуздању. Психолог није лак посао и није за сваког. Сваки разговор, свака борба, туга и страх других људи остао би мало у мени. Одлазила бих кући главе пуне питања и терета који није мој. Радила бих тај посао с љубављу, а нечије „хвала“ би ми био подстрек да сам успела и да сам на правом путу.

Зато верујем да бити психолог значи носити туђе терете, али и радовати се туђим победама што је и најјача и најлепша страна тог позива.

Ивона Петровић, VIII-2

ШКОЛСКА ГАЛЕРИЈА

Дана Недељковић, VIII-3

Даница Саплаковић, VI-3

Борђе Симић, IV-1

Јана Милојковић, VIII-4

Јелена Милошевић Костић, VIII-2

Наталија Вулић, VI-4

Софија Лукић, VIII-3

Стефан Николић, VI-3

Галерија најбољих

Лена Стефановић
ученица генерације

Миља Стојановић
спортскиња генерације

Огњен Димитријевић
спортиста генерације

Ксенија Паџкић

Огњен Миленковић

Сташа Стојић

Ленка Ранђеловић

Огњен Стојадиновић

Марија Живојиновић

Михајло Стевановић

Катарина Јаџатовић

Нина Урошевић

Дуђа Раденковић

Дајана Живковић

Мартина Коматовић

Светолик Јозић

Лана Симић

Матија Јовчић

Дуња Петровић

Андреја Алексић

Николина Динић

Вукашин Ђошић

Неда Живић

Матија Ракић

Урош Ђорђевић

Новак Живковић

Војин Цветановић

Маша Јахимовић

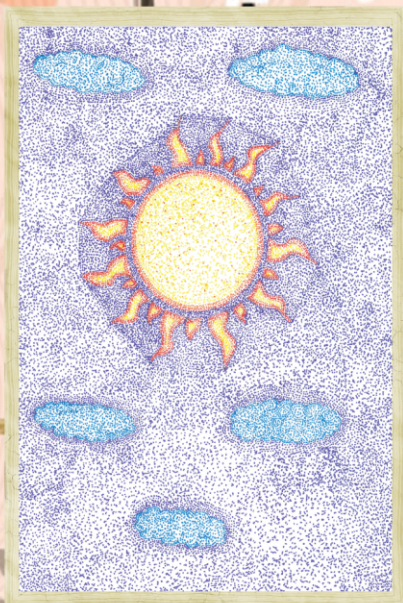

Лука Динић

Нина Митић

ШКОЛСКА ГАЛЕРИЈА

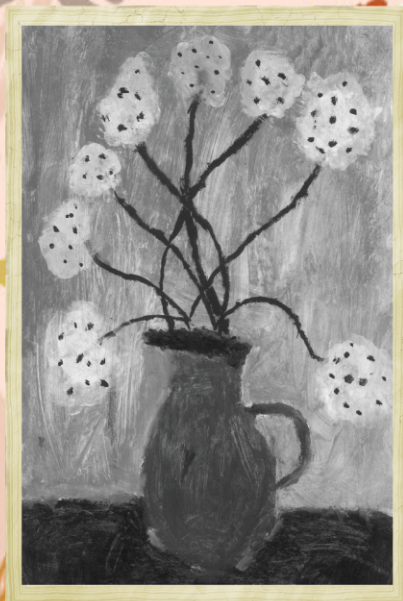
Јања Ђорђевић, VIII-1

Лена Јовановић, VIII-1

Стефан Николић, VI-3

Хелена Тасић, VI-3

Ипњат Илић, VI-2

Маша Момчиловић, VIII-1

Викторија Буцек, IV-1

Анастасија Момчиловић, VIII-4

Крај „Пилипенде“ на другачији начин...

Те ноћи Пилипенда није могао да заспи. Гледао је у ватру која би се полако гасила и слушао јак ветар како удара у стара врата куће. Глад му је све више стезала стомак, али га је још више стезало то што се морао одрећи онога што је био читавог живота. Међутим, одувек су му вера и поштење били на првом месту.

Сутрадан, устадоше раније него обично, огрнуше старе капуте и кренуше у њиву. Зима се полако повлачила, хладни ледени покривач се полако топио, а они су корачали изнемогло. На путу ка њиви зачуше галоп. Помислили су прво на магарца, али када су се окренули, не беше никога. „Очигледно смо почели умишљати“, рече Јела тихо и наставише корачати. Како су се приближавали, тако им се стварао већи осећај нелагоде. Када су стигли, имали су шта и видети „празно поље“. Упутили су се назад кући. Небо се изненада прекрило тамним и тешким облацима, а снег је почео да пада све јаче и гушће. Јак ветар је носио ситне пахуљице право у њихова лица, а стазе су се изгубиле. Пилипенда је стегао Јелу уз себе и наставио право. Хладноћа је постајала неподношљива док је продирала кроз њихове исцепане капуте. Умор их је полако савладавао, кораци су им били све тежи и спорији, док нису потпуно посустали, немоћни да наставе даље. Снег је наставио да пада све до зоре, прекривајући њихове кораке.

Пуно времена је прошло, а у селу се и даље причало о њиховој тихој смрти, али се никада није заборавила њихова задивљујућа част и достојанство до самог краја.

Хелена Петровић, VIII-2

Један дан са Марком Краљевићем

Био је то сасвим обичан, кишни дан. Нисам имала воље ни за школу, ни за дружење. Узела сам кабаницу и изашла да прошетам, не знајући да ли бежим од света или тражим мир у себи. Киша је лагано падала, а капљице су се сливале низ дрвеће као сребрни трагови. Шетала сам поред старе куле за коју су сви говорили да је уклетата, међутим, мени је увек деловала некако тужно са својим испуцалим зидовима и прозорима попут очију које су превише тога виделе. Застала сам да се склоним од кише, али ми је за око запао камен са необичним знаком. Дотакла сам га и све око мене је на тренутак утихнуло. А онда сам чула кораке. Не тешке, страшне кораке, већ сигурне и одлучне. Преда мном је стајао човек старински обучен са погледом пуним искуства и тишине прошлих времена. „Ти си га пробудила“, рекла је жена која је стајала иза њега. „Марка Краљевића, спавао је све док неко искрено не пожели да се нешто промени.“ Збуњено сам га погледала, није имао ни снажан оклоп, ни сабљу која се пресијава, али његово присуство само по себи уливало је сигурност. Рекао је како је свет данас пун других битака, не са аждајама, већ са тугом, страхом и неправдом. Провели смо дан шетајући градом. Показао ми је како и мали поступци могу бити јуначки. Када помогнеш некоме да устане, кажеш истину, станеш у одбрану оних који ћуте... Провели смо мало времена и у библиотеци, покупили отпад са улице, помогли старици да понесе торбе из продавнице. На крају дана, када је Марко морао да оде, рекао ми је: „Јунаци не долазе да реше ствари уместо тебе, долазе да те подсети да и ти то можеш.“ Када сам се окренула, више га није било. Остала је само моја кабаница, обична, сива, али када је носим осећам се некако моћније. Не знам да ли је све то била само магија, или ипак оно што ми је било потребно да се сетим, јунаци постоје и данас, само изгледају другачије, као одсјај у обичним очима, а не у оклопу снажног витеза.

Сена Филиповић, VII-4

Да ли је и зашто је роман Јасминке Петровић „Ово је најстрашнији дан у мом животу“ важан за данашње тинејџере

Јасминка Петровић је мој омиљени писац. Прочитао сам неколико њених књига - „О мачкама, нотама и бубама“, „О дугмету и срећи“, „Мене је тешко не волети“, а највише ми се допао роман „Ово је најстрашнији дан у мом животу“.

У својим књигама она пише о деци, односно како свет изгледа када га посматра једно дете. У роману „О дугмету и срећи“ нам приказује са којим проблемима се суочава дечак који болује од церебралне парализе и на који начин се он са њима бори. „Мене је тешко не волети“ ми се много свиђа због тога што је главни лик пас Крца који ме много подсећа на мог љубимца Тедија. Обојица су немирни, али су у ствари добри. Кроз овај роман Јасминка нас учи да треба да волимо животиње и да бринемо о њима. „Ово је најстрашнији дан у мом животу“ нас учи како да размишљамо, како да решавамо животне проблеме и да увек наставимо да покушавамо, чак и када погрешимо. Такође нам помаже да боље разумемо родитеље и њихове проблеме и да схватимо колико нас они у ствари воле, иако нама делује да баш увек није тако и да нас некада не разумеју. Ми их гледамо само као родитеље, али и они су као и ми некада уплашени, некада несигурни, некада тужни и ми тада треба да их разумемо и помогнемо им као што они то раде за нас. Чак и када родитељи не живе заједно, када један од њих оде далеко, не значи да нас више не воли.

Јасминка Петровић нас учи да је детињство и лепо, али и тешко - разводи родитеља, несрећно заљубљивање, крађа бицикла, лажне оптужбе, болест мајке... али нам такође показује да све може да се реши, да све треба да се гледа и са лепше стране, да увек сами себи можемо да олакшамо тако што ћемо да размишљамо позитивно, да се стално смејемо, да будемо духовити, да се шалимо на свој рачун, јер тако лакше прихватимо оно што нам се код себе и око себе не свиђа.

Сваком бих препоручио да прочита још неку књигу Јасминке Петровић, посебно роман „Мене је тешко не волети“, за оне који воле животиње, а нарочито псе као ја.

Владимир Ранђеловић, VI-4

Ниси ваљда луд да не читаш

Да вас питам: „Да ли знате онај осећај када вам је дан потпуни промашај? Када се у њему деси све оно што нисте очекивали!? Е па, наравно, то се мени десило!

Летњи је распуст, не излазим, симпатија ме кулира, у кући је потпуни хаос, а као шлаг на торту стиже порука од наставнице српског: „Децо, имамо лектуру“... У питању је био роман Јасминке Петровић „Ово је најстрашнији дан у мом животу“.

Брже боље налазим је на интернету да је прочитам како бих била слободна до краја дана. Нисам стигла ни до десете странице, а већ сам схватила да књига заправо уопште није смор, шта више - кул је..

Сва та фрка око школе, пријатеља, осећај ми је био као да превише драмимо, као да од сваког малог проблема направимо катастрофу.

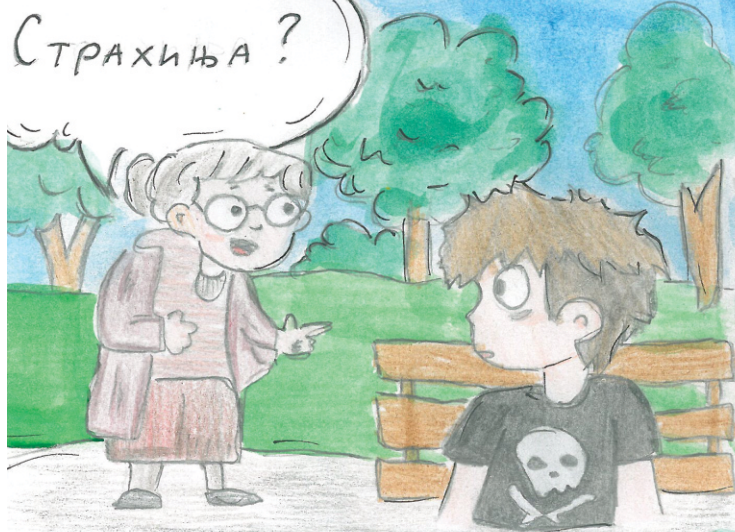
Главни лик, ало, па то сам ја, или можда чак и ти? Мислим да бих била права драма квин када бих била у овом роману. Просто нас књига капира. Имам осећај како сваки наредни лист све јаче и јаче вришти да престанемо да драмимо. Сем што је књига кул, научила ме је многим паметним стварима. Показала ми је да нема савршених породица, и да чудни и бурни тренуци постоје у свакој породици. Питање је само где је тако лудих и помало чудних тренутака мање или више. И није важно, нека их је! Важно је само да се чујемо, да разговарамо и да саосећамо једни с другима.

Е, књига је стварно кул! Озбиљна сам! И треба да је прочиташ! Баш зато што је кул, што је забавна, духовита и што говори срцем сваког тинејџера!

Лена Ћудић, VI-3

Ко пуши, ко се дрогира, а ко флашу носи

ШТА РАДИШ,
СТРАХИЊА?

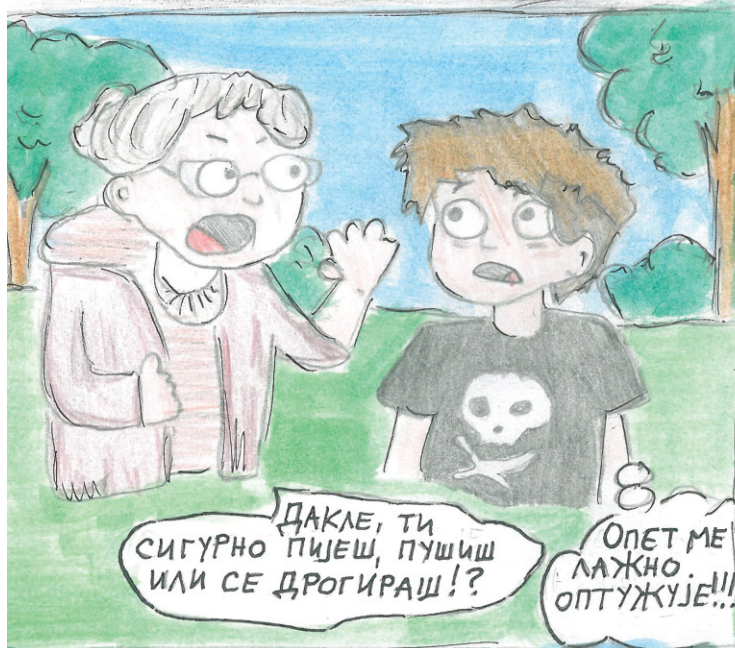

ЦРНИ СТРАХИЊА!
ВИДИ САМО ТОГ
КОСТУРА И ТЕ
ПОДОЧЈАКЕ!

ЗВАКУ ТИ МАЈКУ!
НЕ ВЕРУЈЕМ ТИ!

НЕ, САМО ЈУ НЕ!
ОНА ЈЕ У БОЛНИЦИ!

ДАКЛЕ, ТИ
СИГУРНО ПИЈЕШ, ПУШИШ
ИЛИ СЕ ДРОГИРАШ!?

ОПЕТ МЕ
ЛАЖНО
ОПТУЖУЈЕ!!

БАБА ГВОЗДЕНКА,
ЈА СЕ НЕ ДРОГИРАМ!
И НЕ ПУШИМ! И НЕ ПИЈЕМ!
ЈА ЗНАМ ДА ЈЕ ТО ЛОШЕ!

ВИДЕО САМ
КАКО ЈЕ ЗАВРШИО
ХАВАРИСАНИ И
НАУЧИО ДА СЕ
ТИМ СТВАРИМА
НЕ РЕШАВАЈУ
ПРОБЛЕМИ,
ВЕК САМО СТВАРАЈУ
НОВИ!

ШТА ДА ПИШЕМ

Шта да пишем?
Бомбону сишем.
Иде ми лоше,
К'о покварен порше.

Не могу више,
Види шта пише.
Једва дишем,
Ал' још пишем.

Почињем да лудим,
Ником не судим.
Ни мами, ни тати,
Ни бати, ни секи.

Мозак ми стао.
Притисак пао.
Нервирам се јако,
У соби ми млако.

Шта сада?
Где и када?
Шта да радим?
Траву да садим?

Цури ми нос,
К'о да сам бос.
Постаје хладно,
Осећам се гладно.

Тата гледа квиз,
У глави шиз.
Врело ми уво,
У устима суво.

Хладим главу к'о луд,
Гласан звук свуд',
Тата, може мало тише,
Видиш да неко пише?

Резач нешто неће,
Татин квиз стално блебеће.
Нешто ми не штима,
Доста више рима.

Никола Микић, IV-1

Прича о девојчици и Снешку

Била једна девојчица. Звала се Ивана. Живела је у селу и није ишла у школу, јер је живела далеко. Самим тим што није ишла у школу, није имала пријатеље. Углавном их је измишљала и била је у реду са тим. Живела је са родитељима и баком. Њен отац радио је у граду, километрима далеко од ње. Мајка је била незапослена и радила је по кући, док је бака гајила биљке и животиње. Ивана је по мало помагала у сваком послу.

Дође коначно зима и паде снег. Мајка је хтела да објасни Ивани шта је и како се прави Снешко Белић. Хтеле су да упореде свака свог Снешка. Знале су да ће мајка направити бољег и лепшег Снешка, али Ивана није одустајала. Заиста јој се свидело прављење Снешка Белића. Како је време пролазило, Ивана је правила све лепшег и лепшег Снешка Белића. На крају зиме, једне вечери, Ивана упита мајку: „Мама, да ли можеш да ми купиш пријатеља који се зове Снешко Белић и изгледа као овај напољу?“ Мајка је почела да јој објашњава да он не може тек тако да се створи и да живот није тако лак. Мајка је додала да може да јој купи плишаног Снешка Белића. Ивана је првобитно била тужна, али када је чула да може да добије плишану играчку била је јако срећна. Прошло је пар дана и Иванин отац је дошао са посла и донео јој плишану играчку коју је Ивана желела, а да није ни знао да она то жели. Ни Ивана, ни отац нису могли да верују. Чим га је видела, Ивана га је узела у наручје и одмах кренула да га грли и показује му кућу. Сваке ноћи сањала је како се игра са њим. Сате је проводила са њим. Показивала му је све чега се сети. После пар недеља, Иванин отац је купио стан у граду и понекад је одлазио тамо кад има више обавеза. Ивана је обично ишла са њим. Ишла је у град да би га обишла и показала га свом новом Снешку Белићу. Било им је забавно кад су отишли на ролеркостер, посебно када им је било мука, као и када су обишли музеј. Али, најзабавније им је било када је свако упознао свог пријатеља. Ивана Марију, а Снешко свог клона. Звао се Снешко. Ивана и Марија су биле исто годиште и имале су иста интересовања. Колико год су се Ивана и Марија дружиле, то није утицало на пријатељство између Иване и Снешка Белића, плишане играчке.

Једног дана, када је Ивана дошла кући из града, видела је да нема њене плишане играчке Снешка Белића. Почела је да га тражи и после сат времена тражења, није успела да га нађе. Рекла је мајци да је изгубила играчку. Мајка је почела да тражи са њом, али је нигде није било. Ивана је почела да плаче. Мајка ју је тешила како је знала и умела. Успела је да је утеши, али и даље то није било то, престала је да плаче, али је и даље била тужна. Тражили су и око куће, па чак и у башти, али ње није било. Онда су почели да шире гласине и постављају летке о изгубљеној играчки. Пролазили су дани, али нико се није јављао. Када је видео летке, отац је почео да тражи играчку по свом стану. Окренуо је цео стан наопачке, али је није нашао. Дошло је време да погледа последњи део стана, а то је тераса. Тераса је била мала, тако да је могао брзо да погледа да ли је има. Када је изашао на терасу, испред њега, налазила се играчка. Узео ју је, али се саплео на праг терасе. Како је падао, играчка је одлетела уназад и пала преко терасе, доле на улицу. Како је падала, тачно је слетела у колица једне бебе. Беби се много допао Снешко Белић. Међутим, када су беба и мајка дошле кући, мајка је видела играчку и моментално је кренула ка стану Иваниног оца, јер је видела летке. Хтела је да врати играчку Иванином оцу, али у тренутку када је Иванин отац хтео да узме играчку, Ивана је рекла: „Верујем да ће Вашој ћерки ово значити више него мени.“ Када је мајка бебе отишла, Иванин отац је питао Ивану зашто је поклонила играчку која јој толико значи, а Ивана му је одговорила да све што је рекла бебиној мајци је заправо одговор на његово питање. Тата је тада схватио да је његова Ивана порасла. После пар година, када је био Иванин 12. рођендан, за поклон је добила од оца најновијег, још лепшег и бољег Снешка Белића. Ивана га је ставила на своју полицу и није се играла са њим зато што је он служио за сећање на старог Снешка Белића. Нико није могао да замени старог Снешка Белића.

И после одласка неког најдражег и најближег, сећање се не може обрисати. Колико год је неке играчке безначајна, можда је баш теби та играчка врло значајна и много ти је драго што постоји. Мораш имати јак карактер, као Ивана, да би направио такав гест, да поклониш другоме нешто што је теби највредније. Ивана је поклонила Снешка Белића из добротe, јер знала је да се беби допала играчка.

Никола Микић, IV-1

Ученичка задруга „За другарство“ – место где идеје постају дела

Ученичка задруга „За другарство“ у Основној школи „Љупче Николић“ настала је из жеље да школа буде више од учионице – простор у коме деца стварају, испробавају идеје, уче кроз рад и заједништво. Кроз разноврсне радионице и секције ученици имају прилику да развијају креативност, машту и предузетнички дух, али и да уче како се од идеје долази до готовог производа.

Рад задруге заснива се на практичним активностима: изради декоративних и употребних предмета, раду са различитим материјалима, рециклажи, ликовним и еколошким радионицама, као и учешћу на изложбама, базарима и школским манифестацијама. Кроз тимски рад и заједничко планирање, ученици уче да сарађују, преузимају одговорност и верују у своје способности.

Посебна вредност ученичке задруге огледа се у томе што деца кроз игру и рад стичу важна животна знања – развијају радне навике, финансијску писменост, самопоуздање и осећај да њихов труд има смисао и вредност. Уз подршку наставника и родитеља, школа постаје мала радионица идеја у којој се негују креативност, предузимљивост и другарство.

Ученичка задруга „За другарство“ показује да се најлепше лекције уче онда када деца стварају, сарађују и раде заједно.

Дим није кул

Чланови Парламента су кроз интерактивно предавање и трибину магистра фармације Миљане Митић стицали знања о штетности употребе алкохола, енергетских пића као и штетности дуванског дима и коришћења електронских цигарета и сличних дуванских производа.

Интерактивна трибина под називом **Удахни ваздух, а не дим** је одржана са циљем унапређења знања и подизања свести о очувању здравља. Ученици су имали прилику да кроз разговор са фармацеутом стекну нова знања, поделе своја запажања и реше дилеме које имају у вези са очувањем здравља.

Чланови Парламента ће као вршњачки едукатори сва знања стечена на трибини пренети својим вршњацима на часовима одељењских заједница.

Ивана Панчић, VII-2

Five senses

У нашој школи одржан је огледни час у одељењу I-2. Овај час су водиле Оливера Стојковић, професор разредне наставе, и Милица Јовановић, наставница енглеског језика. На часу се говорило о чулима – **Five senses**. Спојила су се два предмета, свет око нас и енглески језик уз примену ИКТ-а у настави. Ученици су песмицом на енглеском започели час, па онда презентовали своје радове на паноима. Кроз гледање презентације могло се научити пуно нових појмова, које су касније утврдили на сајту Bamboozle и кроз наставне листиће. Наши прваци су заиста показали велико интересовање за тему и активно су учествовали у свим задацима током часа.

Гордана Гојковић, VI-4

Escape room

Група наших младих математичара била је позвана 5.12.2025. да учествује у једном специфичном облику наставе, који је ученицима служио као вежба логичког размишљања, а наставницима као размена примера добре праксе.

Час се одвијао у кабинету математике, где су наши ученици седмог и осмог разреда добили задатак да открију шифре на правим катанцима решавајући задатке. Откључавањем катанаца, добијали су нове задатке које су потом решавали како би стигли до крајњег решења.

Циљ је био доћи до последње кутије у којој је била и главна награда. Награду је добијао тим који први откључа све браве. Наравно, наградом су се на крају сви послужили, али највећа награда је било уживање у решавању оригиналних проблема које су осмислиле професорке Милена Крстић и Тамара Франета, и размена искустава ученика и наставника основне и средње школе.

Лена Лукић, VIII-2

Breaking lab

Нашу школу и час хемије, посетила је 15. маја професорка Алексиначке гимназије Јелена Френета, са својим ученицима и са наставном јединицом **Breaking lab**. Изведено је неколико огледа као што су: гашење ватре, живи песак, гвожђе које крвари и незапаљиви новац. Уз помоћ другара из гимназије могло се научити много нових ствари о хемији и њеној примени у свакодневном животу.

Осмаци истичу да учење може бити врло забавно када се преноси кроз сарадњу, поготову кад је атмосфера опуштена, пријатељска, испуњена смехом и радозналешћу.

Гордана Гојковић, VI-4

Подршка која мења животе

Светски дан људи са Дауновим синдромом обележен је 21.3.2025. године у школи „Смех и суза“. Ученици трећег разреда учествовали су у инклузивној радионици „Заједно градимо подршку која мења животе“. Можда се живот учесника није много променио после завршене радионице, али су се срца свих учесника обојила надом да је могуће градити бољи и лепши свет.

Хуманитарци на делу

Наши прваци су се, сада већ традиционално, одазвали позиву УГ „Кошница“ да учествују у хуманитарној акцији прикупљања новогодишњих пакетића за болесну и угрожену децу.

Учимо од малих ногу да треба да делимо, помажемо колико ко може, учимо се емпатији и људскости. Децембар је месец даривања, весела и празника и драго нам је да су се ученици и родитељи одазвали акцији у овом броју.

Сташа Савић, VI-4

Срећа је већа кад се дељењем повећа

Сваке године, ученици наше школе, наставници, учитељи и родитељи организују хуманитарни базар. Ручно прављене ситнице, које су настајале на часу ликовне културе, продавале су се на овом базару, како би се помогло нашем малом пријатељу Роману Шаренцу. Прикупљено је око 50 хиљада динара, и све је то дато у хуманитарне сврхе како би мали Роман имао квалитетнији живот.

Драго нам је да смо могли да помогнемо прикупљеним новцем, али још нам је драже да се код наших ученика од првих дана развија емпатија и потреба да се помаже другима – јер за нас је срећа већа кад се дељењем повећа.

Гордана Гојковић, VI-4

Школе уједињене за Андријану

У Центру за културу и уметност, 8. децембра 2025. године, одржан је хуманитарни базар под слоганом „Модни откуцаји, фолклорне искре и ноте доброте“ посвећен нашој суграђанки Андријани. У великој хуманитарној акцији учествовале су бројне основне и средње школе из Алексинца и околине.

На хуманитарном продајном базару наши ученици, наставници и родитељи изложили су разноврсне креативне радове. Посетиоци су са великом пажњом и топлином подржали ову акцију, а сва прикупљена средства усмерена су за Андријанино лечење.

У Великој сали Центра за културу и уметност уследио је богат културно-уметнички програм. На сцени су наступале бројне школе из Алексинца и околине, показавши јединство, таленат и хуманост кроз фолклор, музику, модне корачке и сценске наступе. Наша школа је поносно била део ове манифестације.

У хуманитарном програму учествовали су и ученици трећег разреда наше школе, Тара Тонић и Гаврило Петровић. Својим наступом на хармоници показали су не само музичко умеће, већ и хуманост на делу.

Захваљујемо се свима који су својим учешћем, енергијом и добрим делима подржали ову акцију.

Хуманост је вредност која се учи примером — а наши ученици, родитељи и наставници још једном су показали да имају велико срце.

Лена Лукић, VIII-2

Машта може свашта

На ликовном конкурс Удружења грађана „Машта може свашта“, ученици наше школе освојили су једно прво место и две похвале. У холу Центра за културу и уметност свечано су уручене награде и признања. Ученици од I до IV разреда заблистали су у категорији **Мој град у бојама**:

- Прво место: Миа Атанасов II-2, учитељица Оливера Стојковић.
- Похвала: Петар Панчић IV-2, учитељица Душица Видојковић.
- Похвала: Филип Насковић I-1, учитељица Даница Павловић.

Михајло Станковић, VI-2

210 година од Другог српског устанка

На конкурс Министарства одбране и Министарства просвете поводом обележавања 210 година од Другог српског устанка, Матија Ракић и Вукашин Ђошић су заузели прва два места. Поред сјајних пласмана освојили су и вредне награде - седмодневни боравак на Тари и у Врњачкој Бањи. Награде су им додељене у Дому војске у Београду, после чега су ученици са својим учитељицама и породицама причу заокружили обиласком Војног музеја.

Сташа Савић, VI-4

На рођендану код Андерсона

Ученик четвртог разреда Вукашин Ђошић, који показује велико интересовање према књижевности, музици и математици, освојио је прву награду на конкурс „На рођендану код Андерсена“ у Народној библиотеци „Стеван Сремац“ у Нишу. Честитамо Вукашину и његовој учитељици Наташи Богдановић на овој фантастичној награди и желимо му да и даље негује своје таленте!

Гордана Гојковић, VI-4

20 година постојања и рада Учитељског друштва

Учитељско друштво Алексинац је ове године свечано обележило значајан јубилеј – 20 година постојања и рада. Тим поводом расписан је конкурс за ученичке литерарне радове, а стручни жири наградио је најкреативније и најуспешније младе ауторе.

Наша ученица Мила Антанасковић написала је песму посвећену својој учитељици и тим радом освојила прво место!

На свечаној додели диплома и признања, Мила је награду примила у пратњи своје учитељице Маје Митић, која ју је бодрила и поносно подржала њен труд, креативност и стваралачки дух.

Гордана Гојковић, VI-4

На 28. Књижевном сусрету „Гордана Брајовић“

У Великој сали Центра за културу и уметност у Алексинцу, у организацији Општине Алексинац и „Вечерњих новости“, а у оквиру манифестације 28. Књижевних сусрета „Гордана Брајовић“, одржана је Свечана академија на којој су додељење награде најуспешнијим учесницима литерарног конкурса. Организатори Књижевних сусрета, већ традиционално, осмислили су дводневне активности за награђене и похваљене ученике. Свечану академију другог дана манифестације водио је глумац и телевизијски водитељ Саша Јоксимовић, деци познат по дечјем квизу „Мозгалићи“.

Конкурс је био намењен ученицима основних и средњих школа, а радови су оцењивани по категоријама. Стручни жири у чијем саставу су били проф. др Кристина Митић (председник жирија), проф. др Милутин Ђуричковић, Бранко Стевановић (писац и прошлогодишњи добитник награде „Гордана Брајовић“), Драган Богутовић (новинар и представник породице Брајовић) и Бранислав Ђорђевић (уредник „Новости“), имао је тежак задатак да издвоји најбоље међу бројним пристиглим надахнутим и креативним радовима.

У јакој конкуренцији, од преко 350 радова из целе Србије, као и из околних република и дијаспоре, награђен је трећом наградом и прозни рад ученице наше школе Ленке Стошић VII-4 одељења. Она је имала част да пред препуном салом гостију прочита свој рад. По мишљењу жирија, прозаисти: Вера Пашић, Михајло Терзић, **Ленка Стошић** и Петар Трбовић су мајсторски користили различите технике приповедања, настојећи да изаберу приступ који им је омогућио да најбоље и најлакше пренесу своје поруке.

Како Вук речима ти делима

Ученица Мила Јовић из одељења I-4 прославила се сребром на ликовном конкурс у „Вук спаја“ и у пратњи своје учитељице Маје Митић примила награду .

Овај ликовни конкурс организовале су ОШ „ Вук Караџић“ и Библиотека „Вук Караџић“ у оквиру манифестације – Месец обележавања Вука Стефановића Караџића.

Наша креативна и маштовита Мила истакла се међу бројним радовима ученика из разних школа и скренула пажњу на свој таленат. Само напред, Мила!

Карењина и Вронски – уметност на раскршћу страсти и историје

Вишедневна манифестација „Од Толстоја до Адровца“, завршена је дана 7.6.2025. у Горњем Адровцу уз богат културни програм посвећен јачању српско-руског пријатељства и у част руског пуковника Рајевског. Овом приликом додељене су награде и похвале ауторима ликовних радова млађих разреда и ауторима кратког филма средњег и старијег узраста. Наши основци могли су се похвалити бројним наградама и похвалама:

У млађем узрасту 3. награду је добио Урош Ђорђевић (3. разред), а похвале: Петар Панчић (3. разред), Мартин Живадиновић (2. разред), Неда Живић и Сташа Јовчић (4. разред).

У средњем узрасту 2. награду су добили Андреј Алексић (8. разред) и Николина Динић (7. разред).

Основци су имали част да их поздрави министар културе Никола Селаковић, директор Руског дома Јевгениј Баранов и Његово Преосвештенство Митрополит нишки г. Арсеније. Радознало су пратили програм и ликовну изложбу и уживали у пријатној атмосфери у хладовини и под крошњом стогодишњих липа, тако да ни висока температура није могла умањити доживљај и атмосферу која је тамо владала.

Читаву манифестацију заједно са ученицима подржали су својим присуством и наставници: Стеван Момчиловић, Зоран Стевановић, Душица Видојковић, Наташа Богдановић, Слађана Петровић и Славица Марковић.

Обележавање 219. годишњице Битке на Делиграду

У порти Светих архангела Михаила и Гаврила у Делиграду, 4. септембра 2025. године, одржана је свечаност поводом обележавања 219. годишњице Битке на Делиграду. Том приликом одата је почаст палим јунацима.

На овом значајном догађају присуствовала је и делегација наше школе, ученици осмог разреда са својим разредним старешинама: Славицом Марковић, Јеленом Брзаковић и Сузаном Михаиловић. Као историчарски приповедач са ученицима је био и Зоран Стевановић, док је делегацију предводио директор школе Александар Ранђеловић.

Ученици су имали прилику да се упознају са значајем ове битке и да осете дух традиције и поштовања према јунацима који су се борили за слободу.

Знамените Алексинчанке и Алексинчани

На овогодишњем наградном конкурсру „Знамените Алексинчанке и Алексинчани“, који традиционално организује Завичајно одељење Библиотеке „Вук Караџић“ из Алексинца, ученице наше школе оствариле су запажен успех.

Ксенија Пајкић освојила је прво место и награђена је лаптопом, док је Ленка Ранђеловић заузела друго место и као награду добила таблет. Њихов ментор био је наставник историје Зоран Стевановић.

Ови резултати потврђују да су ученици наше школе и ове године успешно представили свој рад и знање на конкурсру који негује завичајну историју и културу.

Страну уредила Хелена Буцек, VI-2

Шта знаш о саобраћају

Основна школа „Љупче Николић“ је ове године била домаћин општинског такмичења „Шта знаш о саобраћају“, одржаног 26.4.2025. На такмичењу је учествовало 38 ученика из школа са територије Алексиначке општине. Ученике су пратили њихови наставници технике и технологије, а такмичењу је присуствовао и Александар Ранђеловић, директор школе домаћина, тј. организатор општинског такмичења. Такмичење је организовано у два нивоа: теоријски део - решавање саобраћајних тестова и практични део - возња бицикла на полигону спретности.

Такмичари су били подељени у две групе, по узрасту (Б - млађа група, Ц - старија група). Прво место у Ц категорији освојила је ученица наше школе, Лена Стефановић (195 поена) и тиме остварила пласман на Округно такмичење.

У укупном пласману, по школама, победник општинског такмичења је ОШ „Вук Караџић“ (1384 поена), друго место заузела је ОШ „Љупче Николић“ (1109 поена), док је треће место припало ОШ „Стојан Живковић Столе“ (1096 поена).

Европска недеља мобилности

У периоду од 16. до 22. септембра обележава се Европска недеља мобилности, манифестација која промовише немоторне превозе, са циљем побољшања животне средине. Тим поводом и наша школа се укључила истичући на тај начин здрав стил живота и еколошки одговорне начине кретања.

Наставници технике и технологије Весна Миленковић и Стеван Момчиловић одржали су предавање у којем су представили ученицима одрживе алтернативе у саобраћају и истакли важност чистих облика транспорта и унапређење локалног саобраћаја.

Долазећи у школу бициклама, ролерима и тротинетима те недеље, ученици су обележили ову манифестацију и показали да није тешко допринети побољшању животне средине.

Сачувајмо људске животе

Светска недеља сећања на жртве саобраћајних незгода се традиционално обележава сваке треће недеље у новембру. Циљ акције је да се скрене пажња на велики број несрећа и повећа позорност ради њиховог спречавања. Како су најугроженији учесници у саобраћају пешаци и бициклисти, ова недеља има велики значај јер се тада одаје и почаст жртвама.

Наставници технике и технологије Весна Миленковић, Стеван Момчиловић и Љубиша Милошевић су на својим часовима деци скренули пажњу колико је важно бити пажљив у саобраћају и уз помоћ ученика старијих разреда одржали радионицу ученицима од првог до четвртог разреда, а све су то практично показали и на школском саобраћајном полигону уз помоћ припадника саобраћајне полиције из Полицијске станице у Алексинцу.

Последњег дана акције ученици су делили возачима летке и подсећали их да поштују правила како бисмо сви били безбедни.

Правила у саобраћају не служе да нас ограниче, него да се сачувају људски животи!

Страну уредила Лена Лукић, VIII-2

Светски дан лептира

Ученици трећег разреда су обележили Светски дан лептира, 28.5.2025. у нашој школи. Научено је много нових ствари о овим дивним инсектима, њиховом животном циклусу, важности за природу. Такође, ту су били и лептири ручног рада, направљени од папира и обојени лепим шареним бојама. Овде смо научили много нових занимљивости о лептирима и природи и схватили колико је важно да чувамо природу и њене разноликости.

Светски дан вода

Светски дан вода обележава се сваке године 22. марта. Ученици седмог и осмог разреда су се на часовима хемије бавили овом темом и причали о непроцењивом значају воде, али и о несавесној глобалној потрошњи воде и немару људи.

Светски дан птица и дрвећа

Поводом Светског дана птица и дрвећа, 10. мај је у нашој школи протекао у знаку природе. Ученици првог разреда, уз подршку својих родитеља и учитељица, показали су како се љубав према природи учи срцем и рукама.

Вредне дечје руке направиле су шарене, маштовите кућице за птице које сада красе наше школско двориште. Свака кућица је мала порука птицама да су добродошле, а људима да природу треба чувати.

Кроз овај лепо еко пројекат, наши најмлађи ученици су научили колико је важно чувати дрвеће, бринути о живом свету око нас и подстицати и друге да развију свест о значају птица и зеленила у нашем крају.

Необични другари

Ученик четвртог разреда Матеј Сојановски, учинио је учионицу још богатијом тако што је донео једног необичног инсекта – паличњака. Ови необични инсекти, који изгледају као гранчице, сјајно се камуфлирају и прави су пример мимикрије.

Матеј је показао велику љубав према природи и инсектима, а ми смо уз његову помоћ још једном видели колико је природа разнолика, и колико је паметна кад је опстанак у питању.

Страну уредила Гордана Гојковић, VI-4

Осомарттовска недеља

Током целе недеље учитељице будућег првог разреда су организовале радионице за све предшколце. Долазећи на радионице у групама, предшколци су са учитељицама украшавали тесто и правили огрлице за драге женске особе.

Школско двориште добило нове саднице

Захваљујући донацији пријатеља школе Расадника „Рајковић“ из Великог Шиљеговца, двориште матичне школе и нашег издвојеног одељења у Вакупу је 3.6.2025. постало богатије за неколико младих садница које су ученици и наставници заједнички посадили, уз пуно ентузијазма и еколошке свести.

Озелењавање је само једна у низу активности које се у школи реализују уз помоћ јавних предузећа и разних организација.

У плану је уређење простора у Вакупу, где ће бити постављен нови мобилијар. Средства за ову намену обезбеђена су преко пројекта „Еко хероји на делу, за уреднији Алексинац“, који реализују УГ „Кошница“ и Јавно комунално предузеће Алексинац.

Заједно растемо – и ми, и наше дрвеће!

Етно поподне

Ученици наше школе имају могућност да похађају часове фолклора у оквиру секције. Фолклорна секција је веома атрактивна и преко 50 ученика наше школе учи о традицији, култури и обичајима нашег народа. Круна рада фолклорне секције било је априлско етно поподне.

Ученици од првог до осмог разреда играли су, певали, рецитовали и наздрављали. Програм је завршен сплетом игара из Србије, који је посебно одушевио публику. У програму су учествовали рецитатори, здравичари, као и школски хор и оркестар, а цео програм припремиле су и реализовале наставнице Силвија Божиновска, Сузана Михаиловић и Марија Петровић.

Реконструкција крова

На старом делу ОШ „Љупче Николић“ замењени су кров и громбранска инсталација под покровитељством локалне самоуправе. Радове је извела фирма „Дојчиновић градња“.

Стари кров трајао се скоро један век, а ми се надамо да ће нови трајати још дуже.

Да би школска зграда у потпуности добила свој нови сјај у току су радови на замени електроинсталација, а очекују нас и унутрашњи молерски радови, замена столарије и уређење школског дворишта.

Надамо се да нећемо дуго морати да чекамо на реализацију свих поменутих радова јер се у лепшој школи лепше и више ствара.

Страну уредила Ивана Панчић, VI-4

Бирам француски

У нашој школи одржане су радионице француског језика, у циљу упознавања четвртака са новим страним језиком који ће учити у петом разреду. Радионице је припремио и реализовао Антони Симковак, сарадник за француски језик у Француском институту у Нишу. Ове активности долазе из пројекта „Бирам француски“ и привукле су велику пажњу четвртака. На крају радионице подељени су поклони и дипломе за прве научене речи на француском.

У радионици су такође учествовале наставнице Ангелина Митровић, Гордана Миљковић, и учитељице четвртог разреда Јасна Врџачник, Даница Павловић, Наташа Богдановић и Слађана Милошевић.

Меморијално такмичење из страних језика

Меморијално такмичење из енглеског језика, у спомен сећање и захвалност наставницима енглеског језика Марији Крстев Новак и Бранимиру Ђорђевићу, одржано је 12.5.2025. године. На церемонији којој су присуствовали њихови супружници, као и родитељи награђених ученика, најбољим учесницима уручене су дипломе и награде. Стручно веће наставника страних језика, наставнице Деана Ђорђевић, Снежана Ракић, Анђела Симић и Милица Јовановић, организовало је свечаност на којој се присутнима обратио и директор школе.

Подсећамо, учествовало је 67 такмичара, од којих је њих 19 показало изванредно познавање енглеског освојивши једно од прва три места са високим бројем поена.

Дани Франкофоније

Март је месец када се обележавају „Дани Франкофоније“ (Les jours de la Francophonie). Франкофонија је међународна организација која окупља све државе и народе који користе француски језик у својству матерњег или службеног језика.

Наша школа сваке године последњу недељу марта посвети овој манифестацији на свој начин. Ученици 6. разреда су кроз презентације и паное представили неке од чланица Франкофоних земаља. Презентацијама су гостовали ученици 3. разреда са својим учитељицама Радославом Срећо, Данијелом Васевом, Душицом Видојковић и Лелом Најдановић.

Новогодишња приредба

У Основној школи „Љупче Николић“ 22. и 23. децембра 2025. године организоване су три новогодишње приредбе. Програм је био намењен ученицима млађих разреда, као и предшколцима Предшколске установе „Лане“. Ученици су имали прилику да покажу оно у чему су најбољи – песма, глума и плес, представљајући своје таленте и креативност.

Новогодишње приредбе припремили су ученици четвртог разреда, чланови секције страних језика старијих разреда, као и хор ученика млађих разреда, који је наступио под диригентском палицом наставнице Марије Петровић.

У организацији приредбе учествовали су наставница енглеског језика Милица Јовановић, наставница француског језика Ангелина Митровић, као и учитељи: Душица Видојковић, Радосава Срећо, Лела Најдановић и Јован Стојковић.

Страну уредила Гордана Гојковић, VI-4

#ERASMUSDAYS

У оквиру обележавања Еразмус дана, координатор Тима за пројекте Милица Вилчек, упознала је колеге са Еразмус данима, интернационалним догађајем којим се промовише значај Еразмус програма. Члановима Наставничког већа представила је одобрени пројекат „Од знања до самопоуздања“. Овом приликом представљени су циљеви пројекта, кључне активности и планирани ефекти који ће се остваривати у предстојећем периоду. Чланови Већа упознати су и са даљим плановима и активностима Тима. Истакнут је значај образовања за еманципацију и оснаживање девојчица које чине осетљиву друштвену категорију у руралним срединама.

На овај начин искоришћена је прилика за промовисање пројектних активности, али и Еразмус вредности. Колегама је упућен позив да се и сами укључе у Еразмус програме и обуке, и дају предлоге пројеката како би проширили своје компетенције, разменили искуства и допринели развоју како школске, тако и локалне средине.

Од знања до самопоуздања

Један од првих корака везаних за реализацију пројекта „Од знања до самопоуздања“ у оквиру Еразмус+ програма остварен је 22.12.2025. у медијатеци наше школе. Реч је о Трибини коју су реализовале наставнице Милица Вилчек, Ангелина Митровић и Сандра Ђорђевић које су и креатори програма.

Трибини су присуствовали ученици шестог разреда који се и налазе у фокусу пројекта. Ученици су упознати са детаљима пројекта: зашто се ради пројекат, који су његови циљеви, који су очекивани резултати и какав ће утицај овај пројекат имати на нашу школу и на заједницу у целини.

Циљеви пројекта подразумевају оснаживање девојчица, јачање њихових лидерских способности, препознавање и превладавање родних стереотипа, развијање емпатије, укључивање девојчица у СТЕМ активности. Ученицима су објашњени и акроними ЕРАЗМУС и СТЕМ, и појам Еуропас. Упућен им је позив

за учешће на *Конкурсу за избор учесника пројекта*, и у активностима које ће уследити. Конкурс ће садржати јасне критеријуме за избор учесника пројекта, а добродошли су и сви креативни ученици и наставници који су заинтересовани за сарадњу на пројекту. На крају овог састанка веома успешно је реализован и квиз Кахут у коме су ученици потврдили да су заиста и разумели све оно што су чули за време трајања трибине.

За визуелни доживљај и пропратне активности у вези са овим догађајем била је заслужна педагогица наше школе Маја Милојевић.

Супердевојчица наше школе

Поводом Међународног дана девојчица, ученица наше школе **Ксенија Павловић** проглашена је за **Супердевојчицу 2025. године** у области спорта.

Ово престижно признање додељује организација „Супердевојчице“ најуспешнијим девојчицама из целе Србије, које својим трудом, талентом и залагањем инспиришу вршњаке и доприносе позитивним променама у друштву. Ксенија је препозната по изузетним спортским резултатима, истрајности и тимском духу. Поред спортских успеха, позната је и по ведром духу и другарству које шири међу вршњацима.

На конкурс је ове године додељено 20 стипендија у износу од **40.000 динара**, а Ксенија је једна од добитница у конкуренцији девојчица из целе Србије.

Ово престижно признање обележено је и у оквиру **#ERASMUSDAYS** догађаја, као један од видова дисеминације.

Шта тинејцере заиста занима: *Психолог и педагог одговарали на њихова питања*

Свесни смо да живот тинејцера зна да буде прилично хаотичан. Хиљаду питања без правог одговора. Нисте сами! Покушали смо да на пристигла питања одговоримо саветима како да боље разумете себе, али и друге. Како да донесете тешке одлуке и останете своји.

Наравно, између писаних одговора на питања и разговора, ми увек бирамо разговор. Зато, изволите, наша врата су увек отворена.

„Како да будем боља особа?“

Тако што ћеш сваког дана радити на себи, стицати нова знања и искуства, упознавати нове људе и нећеш чинити другима што не би желео да неко чини теби.

„Зашто живот тинејцера мора да буде оволико тежак?“

Сваки период у одрастању носи своје проблеме и тежину, али, да, тинејцерски период јесте компликован и тежак. Или те нико не разуме, или не разумеш себе, или не разумеш друге... Тежак је, јер у том периоду себе усмераваш у ком правцу желиш да идеш, и то не би било толико тешко, да други не покушавају да утичу на то (родитељи, вршњаци...). На муци се познају јунаци, зато када је тешко, потруди се да из тог периода изађеш што јачи и спреман за изазове који ће те у животу чекати.

„Како да престанем да више бринем о другима него о себи?“

Некада дођемо у ситуацију да морамо своју пажњу да посветимо другима више него себи. Али, да би били у стању да помогнемо другима, морамо пре свега да мислимо на себе и себе ојачамо, како бисмо имали начина да и другима помогнемо.

„Шта да радимо кад имамо проблем који не смемо или не знамо коме да кажемо?“

Када постанемо свесни проблема и гласно га изговоримо, већ смо више од пола проблема решили. Бирај особу од поверења којој ћеш саопштити шта те мучи. У односу на проблем бирај коме ћеш га саопштити, да ли ће то бити најбољи друг, другарица или неко други. Ма колико ти у овом тренутку звучи невероватно, родитељи, одељенске старешине и, наравно, педагог и психолог у школи могу ти доста помоћи.

„Како да се ослободим негативних мисли?“

Негативне мисли су сасвим нормалне и свима се дешавају. Знају да буду веома упорне и да нас оптерећују. За почетак буди свестан да су то само мисли, не оно што је стварно. Научи да их препознаш и замениш другим мислима, или да у том тренутку пажњу усмериш на нешто друго, нешто што ти помаже да их игноришеш (шетај, читај, причај са пријатељима.). Оно што је битно је да схватиш да ти контролишеш мисли, а не оне тебе!

„Како да престанем да бринем шта други мисле о мени?“

Труди се да будеш свој, природан и ради на себи. Само људи који нису себе остварили и немају своје квалитете, воде више рачуна о „манама“ других, јер им је то једини начин да се осећају боље.

„Како да се не осећам одбачено у друштву?“

Људи су друштвена бића, и свима је стало да буду прихваћени, а страх од одбацивања је један од најјачих. Уколико си у друштву правих пријатеља немаш разлога да се плашиш, прави пријатељи те неће одбацивати због ситница. Бирај за пријатеље вршњаке који те поштују и уживају у твом присуству.

„Како да се опустим кад сам у друштву нових људи?“

Апсолутно је природно да се у друштву нових људи на почетку осећамо „стегнуто“, јер желимо да оставимо најбољи могући утисак. Не брини, и особе са којима се упознајеш се осећају приближно исто као и ти. Веруј у себе, буди свој и препусти се дружењу. Ако ти друштво одговара и било ти је пријатно, велика је вероватноћа да је и њима било лепо у твом друштву.

„Да ли се треба дружити са онима које нам родитељи бирају за дружење, а нама баш и није по вољи?“

Родитељи често из забринутости воле да све ствари држе под контролом. Свакако, треба сваком дати шансу, а ако је то оно што ти не прија, немој се на силу дружити. Понекада је и добро прихватити савет родитеља, јер, свакако, имају више искуства и могу са стране да виде ствари на други начин него ти.

„Како да саопштим лошем друштву да не желим да се дружим са њима?“

У неком тренутку одрастања дођемо у ситуацију да нам се размишљања, интересовања и циљеви разликују у односу на пријатеље са којима смо проводили време. Битно је да бринемо о себи. Постоје два начина: да мирно саопштиш да ти дружење на тај начин више не прија, без расправе и доказивања, или да постепено почнеш да избегаваш ситуације у којима ћеш проводите време у друштву које ти не прија. Предложио бих први начин, јер је отворенији и поштенији.

„Како да поднесем увреде људи?“

Битно је ко ти упућује увреде. Циљ увреде је да те повреди и да се осећаш лоше, али не говоре о твојој вредности, већ о том ко ти их упућује. Не реагуј брзо, не узвраћај истом мерном, већ покушај да останеш миран и да задржиш достојанство.

„Шта да радим када сви причају о љубави и симпатијама, а мени је то досадно?“

Занимљиво питање. Једноставно покушаш да нађеш тему за разговор која је свима прихватљива, или нове људе са којима делиш слична интересовања: филм, музика, књижевност, концерти, глума, видео игре... О љубави и симпатијама се не прича пуно, то се осећа.

Како да учење прерасте из противника у савезника

Из питања која сам добила видим да треба открити мале тајне успешног учења. Бринули су вас проблеми везани за учење.

Одмах на почетку добра вест – нисте једини. Још боља вест је – постоје начини да учење постане лакше, мање стресно, а понекад чак и занимљиво.

Сви понекад помислимо: „Ја бих учио али...“ или „Како да се натерам да учим?“ И ту креће лавина питања. Хајде да их решимо редом – као тим.

„Како да натерам себе да учим?“

Када нестане воља, а књига зове

Натерати себе на учење не значи седење над књигом без икаквог ефекта. Понекад је довољно рећи себи: „Почињем, данас, само бар 10 минута“. Често се деси да, када једном кренемо, мозак „ухвати ритам“ и пожели да настави. Почетак је најтежи – после је све лакше.

„Како да имам више концентрације за учење?“

Концентрација није супер моћ

Многи мисле да је концентрација нешто са чиме се родиш. Истина је да се она вежба. Телефон, нотификације и стална провера порука највећи су непријатељи пажње. Кратко, али фокусирано учење (15-25 минута) даје много боље резултате него дуго и расејано седење над књигом.

„Како да разбијем трему пред одговарање?“

Трема – непријатељ или савезник

Трема пред одговарање није знак да не знамо, већ да нам је стало. Мала доза треме је нормална па чак и корисна. Да бисмо могли да постигнемо ефикасне резултате упркос треди, помажу: дубоко дисање, усправан став и подсећање да наставник није ту да „ухвати грешку“, већ да процени шта смо и колико научили. Нико не очекује савршенство.

„Како лакше и брже да научим лекцију?“

Како да лекција „уђе у главу“

Најбрже се учи када разумемо, а не када само понављамо. Подвлачење и разјашњавање непознатих и кључних појмова је од велике помоћи. Прављење кратких бележака, цртежа, графика или мапа ума (више о мапама ума ћемо на радионицама и разговорима) помаже мозгу да лакше упамти градиво. Ако можемо лекцију да објаснимо неком другом, значи да смо је заиста савладали. Онај плишанац из хошка или акциона фигура могу јако добро да слушају док причаш лекцију.

„Како да организујем време?“

Време – највећи ресурс ученика

Добра организација времена не значи да нема одмора. Напротив – одмор је важан део учења. Када знамо када учимо, а када се одмарамо и играмо, мање смо под стресом, а учење иде лакше. План не мора да буде савршен – само реалан.

„Како да превазиђем страх од оцене?“

Страх од оцене – како га победити

Оцена не одређује ко смо и колико вредимо. Она је само тренутна информација о томе колико смо нешто савладали. Грешке су саставни део учења – без њих нема напретка. Свако знање се гради корак по корак.

„Како да одолим игрицама и натерам се да учим?“

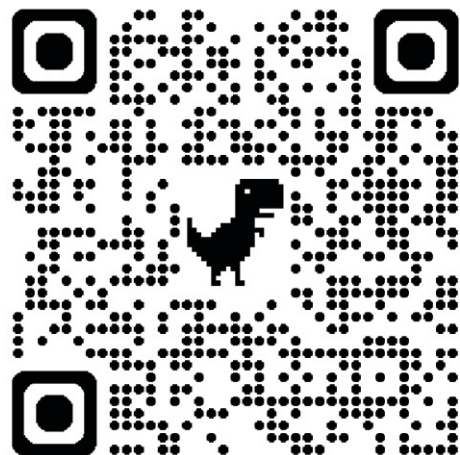
Игрице или књига? Може и једно и друго

Игрице нису проблем ако знамо границу. Када се прво заврше школске обавезе, забава постаје награда, а не препрека. Тако учење престаје да буде казна, а постаје пут до нечег лепог.

За крај

Нико се није родио као одличан ученик. Учење је процес који траје, са успонима и падовима. Важно је не одустати, веровати у себе и знати да сваки труд, ма колико мали изгледао, води ка напретку.

Скенирањем QR кода можете открити свој стил учења и добити препоруке у складу са њим.

Доминација у фудзалу

На Општинском првенству основних школа општина Алексинац и Ражањ у фудзалу, одржаном 5. маја 2025. године, учествовало је девет екипа из различитих основних школа.

Наши ученици остварили су изванредан резултат, забележивши све победе током такмичења и освојивши прво место:

- У првој утакмици победили су екипу ОШ „Десанка Максимовић“, резултатом 4:0;

- У другом мечу савладали су „Вожд Карађорђе“ са убедљивих 5:0;

- У трећој утакмици били су бољи од екипе ОШ „Јован Јовановић Змај“, резултатом 4:1.

- У финалној утакмици, после велике борбе, славили су победу против ученика ОШ „Вук Караџић“ са 4:3.

За најбољег играча турнира, а уједно и најбољег стрелца са чак 9 постигнутих голова, проглашен је ученик одељења VIII-1, Богдан Радосављевић. Екипу је предводио наставник физичког васпитања Дарко Лукић који је и овог пута успешно мотивисао ученике.

Златни кошаркаши и сјајне кошаркашице

На општинском такмичењу ученика основних школа у кошарци, одржаном 25. новембра у сали Алексиначке гимназије, успешно су наступили и ученици ОШ „Љупче Николић“, који су још једном показали борбеност, тимски дух и љубав према спорту.

Кошаркашки тим девојчица остварио је запажен резултат и заузео друго место, показавши велику пожртвованост и спортско понашање током целог такмичења.

Посебно успешни били су дечаки, који су доминантном игром освојили прво место и окитили се златним медаљама, заслужено поневши титулу најбоље екипе на такмичењу.

Ови резултати представљају још један доказ да ученици наше школе негују спортске вредности, фер-плеј и међусобно поштовање.

Додела најуспешнијима

На свечаности поводом проглашења најбољих спортиста и клубова у нашој општини које организује Спортски савез општине Алексинац, међу награђенима су се нашли и ученици наше школе.

Најбоља спортисткиња до 12 година је Петра Ђурчић, 6. разред (ЖКК „Напредак“). Признања за перспективне спортисте међу најмлађима добили су: Јована Стојановић (4. раз), Веселин Живковић (6. раз), Илија Живковић (5. раз), Максим Стојановић (5. раз), Урош Јовић (7. раз), Ненад Ивић (7. раз), Ива Ђурчић (8. раз) и Алекса Спасић (8. раз).

Дан европског школског спорта

У Спортској хали у Алексинцу, 26. септембра 2025, обележен је Дан европског школског спорта. Учествовале су основне и средње школе са територије наше општине, а ученици су имали прилику да се такмиче у трчању на 100 метара, као и у стоном тенису. На победничком постољу нашли су се Матија Ракић, који је освојио друго место у конкуренцији ученика петог разреда, као и Илија Живковић у конкуренцији шестог разреда. Ђорђе Микић, такође ученик наше школе, освојио је треће место играјући стони тенис у конкуренцији дечака до петнаест година.

Европски дан школског спорта обележили су и наши четвртаци са својом учитељицом Данијелом Васевом. Ученици су плесом, атлетским полигоном и вежбама помоћу штапа и канапа изазвали одушевљење присутних, а за своје учешће добили су мајице и дипломе.

Наши златни одбојкаши

Општинско школско такмичење у одбојци у пионирској категорији, одржано је 28.5.2025. у Спортској хали у Алексинцу. На овом мешовитом такмичењу учествовало је 6 основних школа са наше територије. Ученици наше школе су и овог пута били најбољи и освојили прво место и окитили се златним медаљама. Друго место освојили су ученици ОШ „Вук Караџић“ Житковац, а треће место ОШ „Аца Синадиновић“ Лоћика.

За најбољу играчицу проглађена је Нађа Стојановић, а за најбољег играча Лука Петрушић. Честитамо свим екипама на фер и спортској игри!

„НиФ“ Алексинац

Ученици ОШ „Љупче Николић“, чланови Цудо и цију-цицу клуба „НиФ“ Алексинац, током ове године остварили су запажене резултате на Првенству Србије, као и на бројним домаћим и међународним цију-цицу такмичењима, међу којима се издваја и снажан међународни турнир „Словенија Опен 2025“ одржан у Марибору. Својим наступима показали су висок ниво борилачких вештина, упорност и спортски дух, окитивши се бројним медаљама.

Међу најуспешнијим такмичарима били су Алекса Спасић, Ана Стефановић и Ненад Ивић, који су достојно представљали школу, клуб и свој град.

Цудо клуб „Алексинац“

Ученици ОШ „Љупче Николић“, чланови Цудо клуба „Алексинац“, током ове године остварили су изузетне резултате на Првенству Србије, као и на бројним домаћим и међународним цудо такмичењима („Малта опен 2025“, „Скопље опен“, „Рожаје Опен“), још једном потврдивши свој таленат, упорност и спортски дух. Окитили су се бројним медаљама, а међу најуспешнијима били су Дуња Русимовић, Јана Милојковић, Матија Јовчић, Ксенија Павловић и Дуња Ивковић.

Спортске стране уредила Лена Лукић, VIII-2

Продужени боравак

У продуженом боравку наше школе, заједно са учитељицом Тамаром Тонић, поред редовне израде домаћих задатака, у оквиру слободних активности деца имају прилику да стварају, маштају и истражују. Креативно су обележили Светски дан науке, Светски дан љубазности, Светски дан јабука и многе друге значајне датуме. Кроз креативне радионице и активности деца су откривала нове идеје, учила да сарађују и претварала машту у дело, и оно најважније – учила су вредност заједништва.

Ученици су завирили у свет музике кроз хармонику и нотатон, правили новогодишње медањаке, упознали свет информатике и боја, и успешно реализовали новогодишњи пројекат претворивши учионицу у бајковито место. Сваки дан био је испуњен осмесима, новим идејама и заједничким стваралаштвом, јер продужени боравак нуди активно учење кроз креативност – стварајући од деце праве мале истраживаче, од уметничких радова до истраживачких игара. Уз све то, реализовано је још много других занимљивих активности које боравак чине местом пуним маште и радости.

Дођите да заједно откривамо нове идеје, учимо кроз радост и градимо свет креативности!

Михајло Станковић, VI-2

„Имам право да се играм, да се смејем, маштам, стварам – и у бољи свет претварам!“

Дечја недеља 2025. у Србији се одржавала од 6. до 12. октобра., под слоганом „Имам право да се играм, да се смејем, маштам, стварам – и у бољи свет претварам!“ Да ли смо се у бољи свет претворили - оставићемо вама да процените, али смо се свакако и играли, и маштали, и стварали, у оквиру Дечје недеље:

- У Центру за културу и уметност, одржана је представа наше драмске секције „Свемирски змај“, аутора Душана Ковачевића;

- Представили смо се граду својим препознатљивим СТЕМ радионицама за предшколце, СВАШТАОНИЦАМА;

- Ученички парламент обележио је Дечју недељу донирањем играчака, дечје гардеробе и обуће Црвеном крсту у Алексинцу и организовањем ликовне радионица са ученицима другог разреда од којих је направљена изложба у школи;

- Такмичили смо се у малом фудбалу и играли између четири ватре;

- У истуреним одељењима у Вакупу и Краљеву учитељи су организовали радионице: Дрво пријатељства и Сунце пријатељства на велико задовољство ученика и родитеља.

Ми смо уживали и бојили свет лепшим бојама, а са вама делимо нашу фото-репортажу.

Лена Ћудић, VI-3

Сваштаоница – наједукативнија играоница

Сваштаоница у нашој школи ради успешно већ четврту годину. Одржава се сваке среде у два термина и упознаје предшколце на занимљив начин са школом и школским предметима. На свакој од радионица, уз помоћ ученика, учитеља, наставника и стручних сарадника, предшколци се укључују у неку од наставних тема. Тако се на једној од Сваштаоница мало програмило и закорачило у Скреч, други пут се корачало и свемиром, па онда саобраћајницама са Пажљивком. Учило се о чулима, земљотресима и вулканима, па чак и о координатном систему и о разним занимљивостима овога света за које можда нисте ни знали. Зато вам за почетак саветујем да завиристе у наше фотографије са Сваштаоница, а онда дођете у прву среду и проверите да ли је стварно занимљиво као што изгледа.

Да је Сваштаоница **стварно добра ствар** потврдио је и стручни скуп, акредитован од стране ЗУОВ-а, који је организовало Учитељско друштво Србије, где је Сваштаоница представљена **као пример добре праксе**.

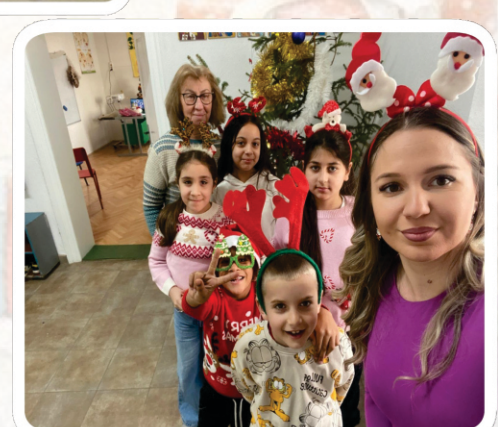
Гордана Гојковић, VI-4

Новогодишња чаролија у пуном сјају

Последња недеља школе била је испуњена радосћу и празничним духом јер су наши ученици уживали у разноврсним активностима које су организовали уз помоћ својих учитеља и наставника. Новогодишњи програми, креативне радионице, маскенбали, свечани програми на енглеском и француском језику, тајни Деда Мраз на неким од часова Одељењске заједнице, само су неке од активности које су се одвијале последњих дана првог полугодишта. У празничном расположењу, у духу заједништва и уз најлепше жеље, ученици су улепшали завршетак ове године.

Велико изненађење приредила је и педагогица школе која је на крају наставничког већа, у костиму Деда Мрза, даровала све колеге симболичним поклонима и подсетила нас да треба уређити ближње, а и све људе око себе, кад год је то могуће.

Олоџка пише срцем

Срећа је...

- кад ме старији брат загрли.
- Дуња Младеновић 6/3
- кад је поред тебе неко кога волиш.
- Страхиња Зипаловић 6/2

Љубав је...

- када особу коју волим покушам да задивим.
- Анастасија Момчиловић 8/4
- када туђа срећа постане твоя сопствена.
- Андрија Амзић 8/3
- кад се заљубим у неког па га пратим цео дан у школи.
- Гордана 6/4
- кад је хладно, а мене љубав греје.
- Дана 6/1

Правда је...

- када мој отац, палуур ухвати лошег лика.
- Андреј Токић, 8/1
- осећај у стомаку који ти каже да су ствари
на свом месту.
- Андрија Амзић, 8/3

Оловка пише срцем

Успех је...

- када се спремиш за школу на време.
— Хелена Цветковић, 8/1
- да када паднеш, устанеш без драме и наставиш даље.
— Лена Лукић, 8/2
- када постанеш шта си желео.
— Вук Ристић, 8/4
- кад дам кош.
— Никола Ранђеловић 6/2

Слобода је...

- последњи дан школске године.
— Нађа Ногић 8/1
- када звони за крај задњег часа.
— Андреа Стаменковић 8/3
- могућност да бираш пут, чак и ако погрешиш.
— Хелена Петровић 8/2

Музика је...

- песма коју разумеш, чак и када не знаш речи.
— Хелена Петровић 8/2
- песма за моје уши када чујем да сам добила 5 из историје.
— Хелена Цветковић 8/1

Пријатељ је...

- особа која зна твоје мане, а ипак седи поред тебе.
— Хелена Петровић, 8/2
- онај који пази на тебе и спреман је да те стави испред себе.
— Хелена Буцек 6/2

Стазама Светосавља

Дан отворених врата

Генерација 2010 - Наша прича тек почиње

Пријем првака у Дому културе, 1. септембар 2025. год.